

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِهِ الْمُسِيحِ الْمَوْعُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

(ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍-90)

ଅନୁବାଦ : ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ର-ଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଜ୍ଞାନୁକ ପଛା ଅବଲମ୍ବନ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଖଣ୍ଡ: 8

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍
ଝାହାବ

ସଂଖ୍ୟା: 37
ବାର୍ଷିକ ଦେୟ :
୨୦୦/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାଃ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ ସକୃଶଳ ଅଛନ୍ତି । ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ନିଜର ସକଳ-ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତଥା ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ ।

www.akhbarbadr.in

27 ସିପର୍ 1445 ହି.କ, 14 ତୁବୁକ୍ 1402 ହି.ଶ 14 SEP 2023 ମସିହା

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଲୁଚାଇ ଥାଆନ୍ତି ।

(2441) ହ. ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର୍ ^{ର.ଅ} ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି : ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ କରାଇ ନେବେ ଯେ, ଭକ୍ତ ଉପରେ ସେ ନିଜର କୃପାମୂଳକ ଛାୟା (ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ) ପକାଇବେ ଓ ତା' ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଲୁଚାଇବେ ଏବଂ ଭକ୍ତକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ କରିବେ ଯେ, ଭକ୍ତ ! କ'ଣ ତୁମକୁ ଅମକ ପାପ ମନେଅଛି ? କ'ଣ ତୁମକୁ ଅମକ ପାପ ମନେଅଛି ? ଭକ୍ତ କହିବ: ହେ ମୋର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ! ହଁ ମୋତେ ସେହି ପାପ ସଂପର୍କରେ ସବୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେ ନିଜର ସମସ୍ତ ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିନେବ ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ନିଜ ମନରେ ଏହା ଭାବିବ ଯେ, ସେ ନିପାତ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିବେ: ମୁଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାଲୋକରେ ତୋର ଅମକ ପାପ ଲୁଚାଇଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତୋର ପାପକୁ ଲୁଚାଇ ଦେଉଛି । ଏହାପରେ ତା'ର ପୁଣ୍ୟାବଳୀର ପୁସ୍ତକ ତା'କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ଵାସୀ ହୋଇଥିବେ ସେହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟମାନେ କହିବେ: ଏହି ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ମିଥ୍ୟାରୋପ କଲେ । ତୁମେମାନେ ସତର୍କ ରୁହ ! ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଶାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

(ସହିଉଲ୍ ବୁଖାରୀ, ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ-4, କିତାବୁଲ୍ ମଜାଲିମି, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ 2008 ମସିହା, କାଦିଆନ୍)

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସିହା^{ସ.ସ}ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ:-

ମୋର ତ' ଏହି ଧର୍ମପତ ରହିଛି ଯେ, ଦୁଆରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାସୋରି ଦିଅ ନାହିଁ । ଯେଉଁଭଳି ଦୁଆ ବ୍ୟାପକ ହୋଇ ଚାଲିବ ସେହିଭଳି ଲାଭ ଦୁଆକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁଭଳି ଦୁଆରେ କୃପଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ସେହିପରି ଭାବରେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟତା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ ।

ମନେରଖ ! ସହାନୁଭୂତି ତିନି ପ୍ରକାରର ଅଟେ । ପ୍ରଥମ- ଶାରୀରିକ, ଦ୍ଵିତୀୟ-ଆର୍ଥିକ, ତୃତୀୟ-ପ୍ରର୍ଥନାଗତ । ଏହି ପ୍ରକାରର ସହାନୁଭୂତିରେ ନା ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଥାଏ ଓ ନା ହିଁ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହାର ଲାଭ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ । କାରଣ ଶାରୀରିକ ସହାନୁଭୂତି ତ' ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ବା ବଳ ଥିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ, ଆହତ ତଥା ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି କେଉଁଠି ପଡ଼ି ଛଟପଟ ହୁଏ ତେବେ ଯଦି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵୟଂ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟତା ନାହିଁ ସେ କିପରି ସେହି ଆହତ ଓ ନିର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଠାଇ ପାରିବ ତଥା ତା'କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ? ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅସହାୟ, ସମ୍ବଳହୀନ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଭୁକ୍ଷୁତା ଯୋଗୁଁ ତ୍ରହଳ ବିକଳ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା' ନିକଟରେ ଧନ ତଥା ଅର୍ଥ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି କିପରି ସାହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କିରାପାରବ ? କିନ୍ତୁ ଦୁଆ (ପାର୍ଥନା) ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଏପରି ଏକ ସହାନୁଭୂତି ଅଟେ ଯେ, ନା ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଅର୍ଥ ବା ଧନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ବରଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରର୍ଥନା ହିଁ କିରପାରିବ ଓ ତା'କୁ କେବଳ ଲାଭ ହିଁ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ । ଏହି ସହାନୁଭୂତିର ଲାଭ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୀମ ଓ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ । ଯଦି ଏହି ସହାନୁଭୂତିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିନିଯୋଗ ନକରେ ତେବେ ଜାଣ ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ।

ହ. ମସିହା ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ କହିଲି କି ଆର୍ଥିକ ଓ ଶାରୀରିକ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଦୁଆ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରେ ସେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ନଥାଏ । ମୋର ତ' ଏହି ଧର୍ମପତ ରହିଛି ଯେ, ଦୁଆରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାସୋରି ଦିଅ ନାହିଁ । ଯେଉଁଭଳି ଦୁଆ ବ୍ୟାପକ ହୋଇ ଚାଲିବ ସେହିଭଳି ଲାଭ ଦୁଆକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁଭଳି ଦୁଆରେ କୃପଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ସେହିପରି ଭାବରେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟତା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ । ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅନୁଦାନ ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ତଥା ଅପାର ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଆ ଜନିତ ଅନୁଦାନକୁ ସୀମିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରେ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶ୍ଵାସ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକୃଷ୍ଟତର । (ମଲଫୁଜାତ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-479, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ- କାଦିଆନ୍, 2018 ମସିହା)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ - ସେମାନେ ତୁମକୁ ଆତ୍ମା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆତ୍ମା ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଛି ତାହା କ'ଣ ? କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ତହିଁରୁ ଜିଦ୍ରାଇଲ୍ ଅ.ସ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ନେଇଛନ୍ତି ଆଉ କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଯଥାର୍ଥ ନେଇଛନ୍ତି, ଆଉ କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ତହିଁରୁ ଈଶ୍ଵରଦୂତ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ନେଇଛନ୍ତି । ହ. ମୌଲବୀ ନୁରୁଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବ ର.ଅ 'ଆତ୍ମା'ର ଅର୍ଥ ଈଶ୍ଵରବାଣୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅର୍ଥଟି ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ସହିତ ଉକ୍ତ ଆୟତ ଉପରେ ବିତର୍କ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାର ଅର୍ଥ ମାନବିକ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ସୟେଦିନା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍^୨ ସୁରାଃ ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍ ୮୬ ନଂ ଆୟତ୍ **قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا** ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: ଏହି ଆତ୍ମା ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଛି ତାହା କ'ଣ ? ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ତହିଁରୁ ହ. ଜିଦ୍ରାଇଲ୍ ଅ.ସ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ନେଇଛନ୍ତି ତ' ଆଉ କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଯଥାର୍ଥ ନେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହି ଆୟତ୍ ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି (ବେହରେ ମୁହିତ୍) । ଆଉ କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ତହିଁରୁ ଈଶ୍ଵରଦୂତ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ନେଇଛନ୍ତି । ସେହି ଈଶ୍ଵରଦୂତ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସଂସାରର ଉତ୍ପତ୍ତିର ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ଆଉ କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଈଶ୍ଵରଦୂତକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଓ ଆଉ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଏକ ବିଶେଷ ଈଶ୍ଵରଦୂତ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କେବଳ ନିଜର ମହିମାଗାନ ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଆଉ କେତେକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ସାହାବା ରିଜ୍ଝାନୁଲ୍ଲାଃ ଅଲ୍ଲେହିନ୍ ଅଜ୍ଞାନିତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଲମ୍ବିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାର ଏକଶତ ମୁଣ୍ଡ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଣ୍ଡରେ ଶହେଟି ତୁଣ୍ଡ ବା ପାଟି ରହିଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପାଟିରେ ଶହେଟି ଜୀଭ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀଭ ଶହେ ଶହେଟି ଭାଷାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କରେ । ସେ ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏହା ବୁଝି ନେଲେ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ଏହିପରି ଭାବରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଓ ତାଙ୍କ ମହିମାର ଅଧିକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମହିମା ଅପେକ୍ଷା ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଉନ୍ନତ (ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ) ହିଁ ଅଧିକ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵରେ ମୁସଲମାନମାନେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ହଜାର ହଜାର ଭାଷା ସଂସାରରେ ଲୋକମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଷାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି । ମୟୋଦୟ ଶିକ୍ଷକ ହ. ମୌଲବୀ ନୁରୁଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବ ର.ଅ ଏଠାରେ 'ଆତ୍ମା'ର ଅର୍ଥ ଈଶ୍ଵରବାଣୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅର୍ଥଟି ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର, ସଠିକ୍ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ସହିତ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ ଉପରେ ବିତର୍କ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାର ଅର୍ଥ ମାନବିକ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଆତ୍ମା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଧ୍ୟାୟ ପରିଚୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଲୋକମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆତ୍ମା କ'ଣ ? ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆହୁଦିସରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । କେତେକ ହୁଦିସରେ ତ' ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଇହୁଦୀମାନେ ମଦିନାରେ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି କଥା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ ଯେ, ଏହି ସୁରାଃଟି ମକ୍କାୟ ସୁରାଃ ଅଟେ । ଏହାର ଉତ୍ତର ସେହି ଲୋକମାନେ ଏହିପରି ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ସୁରାଃରେ କେତେକ ଆୟତ୍ ମଦନୀୟ ଅଟେ (କିନ୍ତୁ ଯେପରିକି ମୁଁ ଉପରୋକ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଆସିଛି ଏହା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ) କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ ଏ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଥମେ ମକ୍କାରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ପୁନଶ୍ଚ ପୁନଃ ମଦିନାରେ ମଧ୍ୟ ହେଲା । ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଇବ୍ନେ ମସୂଦ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ମଦିନାରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚିତ୍ର କଥା ଏହିକି ଯେ, ସେ ହିଁ ଉକ୍ତ କଥାର ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ସୁରାଃଟି ମକ୍କାୟ ଅଟେ । ଏହାର ଉତ୍ତର କେତେକ ବିଦ୍ଵାନମାନେ ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପୁନଃ ମଦିନାରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଆୟତକୁ ମକ୍କାୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ବୋଲି ବିବେଚିତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମକ୍କାର କେତେକ ଲୋକମାନେ ମଦିନା ଯାଇଥିଲି ଓ ସେଠାରେ ଯାଇ ସେମାନେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ, ଏହିପରି ଭାବରେ ଜଣେ ଅବତାରଦ୍ଵାର ଦାବିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଆମେ ତା'କୁ କ'ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ, ଯହାରାକି ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟାର ରହସ୍ୟ ଉଦ୍ଘୁଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଆତ୍ମା ଓ ଅସ୍ଵାବେ କହୁଥୁ ଓ ଜୁଲ୍ କର୍ନେନ୍ ସଂପର୍କରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କର । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ମକ୍କାରେ ଫେରି ଆସି ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଓ ଏହି ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

ମୋ ନିକଟରେ ପ୍ରଥମ ଥର କରି ପ୍ରଶ୍ନ ମକ୍କାରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଉତ୍ତର ମିଳିଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ କେବଳ ମଦିନାରେ ମଧ୍ୟ ଇହୁଦୀମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିବେ ତାହା ନୁହେଁ । ବରଂ ଯେତେବେଳେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶିତ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ, ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ଟି କେବଳ ଯେ, ପୁନଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ମଦିନାରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତାପିତ ହୋଇଥିବ ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରପୂର୍ବକ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ ପାଠ କରି ଦେଇଥିବେ । ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ କୌଣସି ଜଣେ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ଏହା ବୁଝି ନେଲେ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଏହି ଆୟତ୍ଟି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । (ତଫସିର୍ କବିର୍, ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ-4, ପୃ-380, 2010 ମସିହା) ☆ ☆ ☆

ଗତ ଶୁମାରା (ସଂଖ୍ୟା) 36ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....

ପୃ 2 ଓ 12 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ (ମୁନସିଦ୍ ଖବର କାଗଜରେ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ କାଫିର ବିବେଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହୀନ ପ୍ରୟାସ)

ବିଶେଷ କରି ଅଖୁଲ ଭାରତୀୟ ପର୍ସନାଲ୍ ଲ ବୋର୍ଡ୍ ପକ୍ଷେ ଏହା ଉଚିତ ହେବ ଯେ, ସେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାପୂର୍ବକ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରୀୟ ପ୍ରଶାସନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରି ପ୍ରକୃତ ପରିସ୍ଥିତ ଓ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ସହିତ ପରିଚୟ କରାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନେ ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ଅହେମଦ କାଦିଆନୀର ଓ ତା'ର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସ୍ଥା ଏବଂ ଅତୀତରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଅନେକ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚିଛନ୍ତି ବୋଲି ସରକାରଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ । ଅଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ କଥା ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀର ଉପଦ୍ରବ ତଥା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି । ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ସଂସ୍ଥାପକ ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ କାଦିଆନୀ ମିଥ୍ୟା ତଥା ପ୍ରବଞ୍ଚକତାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ତା' ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁ ସେତେବେଳେ ତା'ର ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ତଥା ଚଞ୍ଚଳତା ସ୍ପଷ୍ଟ ବାରି ହୋଇପଡ଼େ । ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ କାଦିଆନୀ, ମୁଜ୍ଜିଦିୟତ୍ ଓ ମୋହଦୀଓୟତ୍, ମସିଲିୟତେ ମସିହ୍, ମସିହିୟତ୍, ଜିଲ୍ଲି ନବୀ, ବୁରଜୀ ନବୀ, ପ୍ରକୃତ ନବୀ, ଜିଲ୍ଲେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସ୍ଵୟଂ ଈଶ୍ଵର ହେବାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ତା'ର ଅନୁଗାମୀମାନେ ନିଜକୁ ଅହେମଦି ମୁସଲମାନ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତୁ । ଅତଃ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତାପିତ ହୁଏ ଯେ, କ'ଣ କାଦିଆନୀମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିନେବା ପାଇଁ ଦେଶର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ କି ? ଯଦି ସରକାର ଏପରି କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ଭାରତ ବର୍ଷର ଇସଲାମୀୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଏହା ସ୍ଵୀକାର ଓ ସହ୍ୟ କରିପାରିବେ ଯେ, କାଦିଆନୀମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମେମାନେ ହେଉଛି ଅବଜ୍ଞାକାରୀ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହା କେବେ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ସଂପ୍ରଦାୟ, ସଂପ୍ରଦାୟର ସଂସ୍ଥାପକ ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ କାଦିଆନୀ ଓ ତାଙ୍କର ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନେ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃ- 12ରେ.....)

(ଖୁତ୍ବା ଜୁମା)

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରୁଛନ୍ତି ଯଦି ତାହା ସତ୍ୟ ତେବେ ସାତ ଥର ତାଙ୍କରି ତୀର ବାହାର କର, ମୁଁ ସାତ ଥର ତାଙ୍କରି ତୀର ବାହାର କରି ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ସାତ ଥର କାଗଜ ଗୁଳା ପକାଇଲି ଓ ସାତ ଥର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ହିଁ ତୀର ବାହାରିଲା ।

ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ଚଳତ୍ ଆକୃତିଗତ ସାହାବାମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ହ. ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅ, ହ. ଅବୁ ଜୈୟାହ୍ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ନୁମାନ୍ ର.ଅ, ହ. ଅନ୍ସା ମୌଲା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ର.ଅ ।

ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ କନାଜ୍ ର.ଅ, ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ ର.ଅ, ହ. ମୁଜୟଜ୍ ବିନ୍ ଜିୟାଦ୍ ର.ଅ, ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ରାଫେ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ ଉଜ୍ଜଲାନ୍ ର.ଅ, ହ. ଅବୁ ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ରବିୟାହ୍ ର.ଅ, ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍ ର.ଅ, ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍ ବିନ୍ ରାଫେ ର.ଅ, ହ. ଉବବାଦ୍ ବିନ୍ ବଶର୍ ର.ଅ ଓ ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉବୈ ବିନ୍ ବଲ୍ତାଅ ର.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀର କେତେକ ପକ୍ଷର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ହ. ମିର୍ଜା ମସରୁର ଅହେମଦ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଖୁତ୍ବା

27 Jan 2023 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୨୭ ସୁଲହ୍ / ୧୪୦୨ ସ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍ଭା, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲିଫୋର୍ଡ (ସରେ) ୟୁ.କେ ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ଆଜି ସାହାବାମାନଙ୍କର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା କ୍ରମରେ ଯେଉଁ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅ । ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ତାହାକୁ ମୁଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ଦେଉଛି । ଏହାର ବବରଣୀ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା ହୋଇ ସାରିଛି ।

ଅଲ୍ଲାମା ଇବନେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ବର୍ ନିଜର ପୁସ୍ତକ ତସନିଫୁଲ୍ ଇସ୍ତିଆବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବ୍ବାସ୍ ର.ଅ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ମଜିଦ୍ ଆୟତ୍ **وَإِخْرُوجُوا يُدْعُونَهمْ لَخُلُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرُ سَيِّئًا** (ଅତ୍ ଚୌବା: 102) । ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାପକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ । ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାମା ଇବନେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ବର୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ତି ଅବୁ ଲୁବାବା ର.ଅ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ୭, ୮ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂପର୍କିତ ଅଟେ । ଯେକି ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ବହୁ ପକ୍ଷରେ ରହିଯାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଶରଣାପନ୍ନ ହୋଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନିଜକୁ ସ୍ୱୟଃ ସହିତ ବାନ୍ଧି ନେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସୁକର୍ମ, କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା ଏବଂ କୁକର୍ମ, ଜିହାଦରୁ ପକ୍ଷରେ ରହିଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବିରତ ରହିବା ଥିଲା ।

(ଅଲ୍ ଇସ୍ତିଆବୁ ଫି ମାଆରିଫତୁଲ୍ ଅସହାବି, ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ-4, ପୃ-1741, ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁନଜର୍ ଦାରୁଲ୍ ଜୈଲି ବୈରୁତ୍)

ମଜ୍ମା ବିନ୍ ଜାରିୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଖନ୍ସା ବିନ୍ତ୍ ଖୁଦାମ୍ ହ. ଉଝୈନିସ୍ ବିନ୍ କତାଦାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହ. ଉଝୈନିସ୍ ବିନ୍ କତାଦାହ୍ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ହ. ଖନ୍ସା ବିନ୍ତ୍ ଖୁଦାମ୍ଙ୍କ ପିତାଶ୍ରୀ ମୁଜୈନା ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ କରାଇଦେଲେ ଯାହାକୁ ସେ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କର ନିକାହକୁ ଫସଖ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ କରିଦେଲେ । ଏହାପରେ ହ. ଅବୁ ଲୁବାବା ର.ଅ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ହ. ଅବୁ ଲୁବାବାଙ୍କୁ ଖନ୍ସାଙ୍କ

ଗର୍ଭରୁ ହ. ସାଏଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ଲୁବାବା ନାମକ ଏକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । (ମଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବତୁଲ୍ ଲିଅବି ନଇମ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-250, ଉଝୈନିସ୍ ବିନ୍ କତାଦା ର.ଅ, ଦାରୁଲ୍ ଖତନ୍ ଲିଲବଶର୍)

ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଜବ୍ବାର୍ ବିନ୍ ଖର୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଇବନେ ଅବି ମୁଲୈକାଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଲି, ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ଯଜିଦ୍ କୁହନ୍ତି, ହ. ଅବୁ ଲୁବାବା ର.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲୁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ହ. ଲୁବାବା ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲୁ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁରୁଣା ଛିଣ୍ଡା ବସ୍ତ୍ରରେ ବସିଥିଲା । ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କହିଲା, ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଏହା ଶୁଣିଛି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ସୁନ୍ଦର କଣ୍ଠରେ ପଢେ ନାହିଁ, ସେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

(ସୁନ୍ନ ଅବି ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଖତର୍, ବାବୁ ଇସ୍ତିହ୍ବାବିଲ୍ ଅତ୍ତତ୍ତଲି ଫିଲ୍ କିରଅତି, ହଦିସ୍ ନଂ-1471)

ପୁନଶ୍ଚ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାହାବିଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ଅବୁଜ୍ ଜିୟାହ୍ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ନୁମାନ୍ ର.ଅ । ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତୁଯାୟୀ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଗୋଇଠିରେ ପଥରର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ମୁନର ଆଘାତ ଲାଗିବା ଫଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ସେ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ବିଜିତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ସାଇତି ରଖିଥିଲେ । (ଅଲ୍ ବଦାୟତୁ ଖନ୍ ନହାଲୟାହ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-252, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି ଫସଲୁ ଗଜ୍ଝା ବଦରୁଲ୍ ଉଜ୍ମା ଦାରୁଲ୍ ହିଜ୍ରି ବୈରୁତ୍-1997 ମସିହା)

ତୃତୀୟ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ଅନ୍ସା ମୌଲା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ । ହ. ଅନ୍ସା ର.ଅଙ୍କ ଗୋତ୍ର ଅବୁ ମସୁହ୍ ଓ ଆଉ କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ଗୋତ୍ର ଅବୁ ମିସ୍ରାହ୍ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । (ଅଲ୍ ଇସାବତୁ ଫି ତମିଜିସ୍ ସାହାବାତା, ଭାଗ-1, ପୃ-283, ଅନ୍ସା ମୌଲନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବୈରୁତ୍, ଲେବନାନ୍, 1995 ମସିହା)

ହ. ଅନ୍ସା ସରାହାହ୍ ଠାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସରାହାହ୍ ଯମନ୍ ଓ ହର୍ଶା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସ୍ଥାନର ନାମ ଅଟେ । (ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା, ଫି ମାଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବା, ଭାଗ-1, ପୃ-301, ଅନ୍ସା ର.ଅ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବୈରୁତ୍ ଲେବନାନ୍) (ରୋଶନ ସିତାରେ, ଭାଗ-1, ପୃ-145)

ଅନ୍ସା ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରବାସ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅ ମଦିନା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରବାସ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. କୁଲ୍ସୁମ୍ ବିନ୍ ହିଜ୍ମାଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷେ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତୁଯାୟୀ ଆପଣ ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସ୍ମାଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ । (ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରୀ

ଲିଭର୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-35, ଅନ୍ୟା ମୌଲା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍, ଲେବନାନ୍, 1990 ମସିହା)

ଇମାମ୍ ଜୁହରୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଜୋହୋର୍ ନମାଜ୍ ପରେ ସାକ୍ଷାତକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଅନୁମତି ହ. ଅନ୍ୟା ର.ଅ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିଲେ । ସାକ୍ଷାତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । (ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲିଭର୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-36 ଅନ୍ୟା ମୌଲା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍, ଲେବନାନ୍, 1990 ମସିହା)

ଚତୁର୍ଥ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ମର୍ସଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ । ଇମ୍ରାନ୍ ବିନ୍ ମନାହ୍ କୁହନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ମର୍ସଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ମଦିନା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରବାସ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅ ଦୁହେଁ ହ. କୁଲସୁମ୍ ବିନ୍ ହିଦମ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ । ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ର.ଅ ଖହୋଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେଲେ ଓ ସରିୟା ରଜି ଦିନ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲିଭର୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-35, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁଡ୍-2017)

ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ଏକ ପୁତ୍ର ଉନୈସ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ଅଲଗଞ୍ଜୀଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତାଙ୍କୁ ଅନସ୍ ମଧ୍ୟ କୁହଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉନୈସ୍ଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ନାମ ମିଶି ଯାଉଥିଲା । ଆପଣ ର.ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ମକ୍କା ବିଜୟ ଓ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ।

(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଭାଗ-1, ପୃ-306, ଉନୈସ୍ ବିନ୍ ମର୍ସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍)

ଇବନେ ହଜର ହ. ମର୍ସଦ୍ଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ ସିଫର୍ 4 ହିଜରୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । (ତହଜିବୁତ୍ ତେହଜିବ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-642, ମର୍ସଦ୍ ବିନ୍ ମର୍ସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ ହଦିସ୍ କାହିରା, 2010 ମସିହା)

ପଞ୍ଚମ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ କନାଜ୍ ବିନ୍ ଅଲ୍ ହୁସୈନ୍ ଅଲ୍ ଗନଞ୍ଜୀ ର.ଅ । ତାଙ୍କ ନାମ କନାଜ୍ ଥିଲା । ପିତା ହୁସୈନ୍ ବିନ୍ ଯର୍ବୁ ଥିଲା । ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ନାମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମତାନ୍ତର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣଙ୍କ ନାମ କନାଜ୍ ବିନ୍ ହୁସୈନ୍ ଥିବା ବେଳେ ଆଉ କେତେକ ନିକଟରେ ହୁସୈନ୍ ବିନ୍ କନାଜ୍ ଥିଲା । ସେହିପରି ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଐମନ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ କନାଜ୍ ବିନ୍ ହୁସୈନ୍ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଥିଲେ ।

(ଇଲ୍ ଇସାବତୁ ଫି ତମିଜିସ୍ ସାହାବତା ଲିଭର୍ନି ହଜର୍ ଅସକଲାନୀ, ବାବୁଲ୍ କନା, ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ଅଲ୍ ଗନଞ୍ଜୀ, ଭାଗ-7, ପୃ-305, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁଡ୍)

ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ଓ ହ. ଅବୁ ହମଜା ର.ଅ ଉଭୟେ ସମବୟସ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ମିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଆପଣ ର.ଅ ଉଚ୍ଚତା ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଓ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ କେଶ ଘଞ୍ଚ ଥିଲା ।

(ଅତ୍ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-3, ପୃ-34, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁଡ୍)

ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ହ. ମର୍ସଦ୍ ଉଭୟଙ୍କୁ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ହ. ମର୍ସଦ୍ ରଜିଇ ଘଟଣାରେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା ଫି ମାଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବା ଲିଭର୍ନି ଅସିର୍, ଭାଗ-6, ପୃ-

276-277, ଅବି ମର୍ସଦ୍ ଅଲ୍ ଗନଞ୍ଜୀ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁଡ୍) ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ଙ୍କ ଏକ ପୌତ୍ର ହ. ଉନୈସ୍ ବିନ୍ ମର୍ସଦ୍ ମଧ୍ୟ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବି ଥିଲେ । ସେ ମକ୍କା ବିଜୟ ଓ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା ଫି ମାଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବା ଲିଭର୍ନି ଅସିର୍, ଭାଗ-1, ପୃ-306, ଉନୈସ୍ ବିନ୍ ମର୍ସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁଡ୍)

ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ରବିଉଲ୍ ଅଞ୍ଜଲ୍ ମାସ ଦୁଇ ହିଜରୀରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ 30 ଜଣ ଓତପକ୍ଷୀ ଆରୋହୀ ପ୍ରବାସକାରୀଙ୍କ ଏକ ସୈନ୍ୟ ତୁକୁଡ଼ି ନିଜର ଚତା ହ. ହମଜା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ମଦିନାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗ ଅଭିମୁଖେ ସୈଫୁଲ୍ ବହର୍ ଅଞ୍ଜଲ୍ ଇସ୍ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ହ. ହମଜା ର.ଅ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସେଠାରେ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ ତ' ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଯେ, ମକ୍କାର ମହା ଅଧିପତି ଅବୁ ଜହଲ୍ ତିନି ଶହ ଆରୋହୀଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି । ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ପରସ୍ପରର ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିଲା କି ସେହି ଅଞ୍ଜଲ୍ ଅଧିପତି ମଜ୍ଦି ବିନ୍ ଅମୁଲ୍ ଜୁହନୀ ଯେକି ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତା କରାଇ ବୁଝାମଣା କରାଇଲା । ଫଳତଃ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉ ହେଉ ଚଳିଗଲା । ଉକ୍ତ ଅଭିଯାନଟି ସରିୟା ହମଜା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ଙ୍କ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅଟେ । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବିୟାନରୁ ଆନୀତ, ଲେଖକ-ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଏମ୍.ଏ ର.ଅ, ପୃ-329)

ଆହଜରତ ସ.ଅ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ଧିକ୍ତା ହ. ହମଜା ର.ଅଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଥିଲେ ଓ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହ. ହମଜା ର.ଅଙ୍କ ଏହି ଧିକ୍ତା ହ. ଅବୁ ମର୍ସଦ୍ ର.ଅ ଧରିଥିଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲିଭର୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-3-4, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ- ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍)

ଷଷ୍ଠ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ବିନ୍ ଉମ୍ରୋ ର.ଅ । ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ବିନ୍ ଉମ୍ରୋ ର.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କ ଅନ୍ୟାର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଖଜରଜ୍ ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ଅଦି ବିନ୍ ନଜାର ସହିତ ଥିଲା ।

(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଫି ମାଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବା, ଭାଗ-2, ପୃ-538, ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍, ଲେବନାନ୍)

ହ. ସୁଲୈତ୍ ର.ଅଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ହ. ଜଗିବା ବିନ୍ତ୍ ଜୁରାରାହ୍ ଥିଲା । ସେ ଅସଅଦ୍ ବିନ୍ ଜୁରାରହ୍ଙ୍କ ଭଉଣୀ ଥିଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଲିଭର୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-388, ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍, ଲେବନାନ୍, 1990 ମସିହା)

ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଭାଇ ଖଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ । (ଇମତାଅଲ୍ ଅସମା, ଭାଗ-6, ପୃ-248, ଅଭଲାଦୁଲ୍ ଉମ୍ମେ ସଲମା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍, ଲେବନାନ୍ 1999 ମସିହା)

ମକ୍କା ବିଜୟ ଅନ୍ୟାର୍ ବନ୍ଦୁ ମାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧିକ୍ତା ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା ।

(ଇମତାଅଲ୍ ଅସମା, ଭାଗ-6, ପୃ-248, ଓ ଇମ୍ନା ଲିଲ୍ ଖାଆତି ଖର୍ ରୁୟା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁଡ୍, ଲେବନାନ୍ 1999)

ସେହିପରି ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ବନ୍ଦୁ ମାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧିକ୍ତା ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା ।

(କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଭାଗ-3, ପୃ-896, ଗଜ୍ଞା ହୁନୈନ୍, ମକ୍ତବତା ଆଲିମୁଲ୍ କୁତୁବ୍)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।"
(ଅଲ୍ ହଜ୍:31)
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan ,
Jammat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିରରା ହଉା ତୁନ୍ଫିକୁ ମିମ୍ନା ତୁହିବ୍ବୁନ୍ ।"
(ଆଲେ ଇମ୍ରାନ୍ :93)
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିବେ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat
Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ଯୁସର ଯୁଦ୍ଧ ସଂପର୍କରେ କେତେକ ଇତିହାସବିତ୍ ୧୩ ହିଜରୀରେ ଲଜା ଯାଇଥିବାର ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ବେଳେ ଆଉ କେତେକ ଇତିହାସବିତ୍‌ମାନେ ୧୪ ହିଜରୀ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କୁହନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଦୁଇ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତାରିଖର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ହ. ଉମର୍ ର.ଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ମୁସଲମାନ ଓ ଫାର୍ସିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଇରାକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୁସର ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସେନାପତି ହ. ଅବୁ ଉବୈଦାହ୍ ବିନ୍ ମସୂଦ୍ ସକ୍ଫି ର.ଅ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯୁସରାଇ ଉବୈଦ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ଆହୁରି ଅନେକ ନାମ ରହିଛି ଯଥା - ମରଖାହ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଯାହାକି ଫୁରାତ୍ ନଦୀର ପଶ୍ଚିମ ତଟରେ ଅବସ୍ଥିତ କୁଫା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସ୍ଥାନର ନାମ ଅଟେ । ସେହିଠାରେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ହଜାର ଇରାନୀୟ ସୈନ୍ୟ ରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିହତ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁତାୟୀ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ୬ ହଜାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମୃତ୍ୟୁହତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ତଥା ଇତିହାସବିତ୍‌ଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ୧୮୦୦ କିମ୍ବା ୪୦୦୦ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ତତ୍ପରାନ୍ତରେ 17 ଜଣ ଅନସାର ଓ 22 ଜଣ ପ୍ରବାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେହି ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ। ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବ ଶେଷରେ ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିଲେ ।

(ଇଜଲାଇଲ୍ ଇକ୍ତିଫାରୁ ବିମା ମିନ୍ ମୁଗାଜି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଓ ସ୍ଵ ସଲାସତୁଲ୍ ଖୁଲଫାରୁ ଆନୀତ, ଭାଗ-2, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-2, ପୃ- 124-129, ଆଲିମୁଲ୍ କୁତୁବ୍ ବୈରୁତ୍)(ଅଲ୍‌ବଦାୟତୁ ଓ ନହାଲୟତୁ ଲଇବନ୍ କସିର୍, ଭାଗ-4, ପୃ-46, ମକ୍ତବତୁଲ୍ ମୁଆରିଫ୍, ବୈରୁତୁ ଆନୀତ)(ଅକ୍ ଇଚଲସ୍ ଫୁତୁହାତେ ଇସଲାମିୟା, ଲେଖକ-ଅହମଦ୍ ଆଦିଲ୍ କମାଲ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-90, ଯୁସର ଯୁଦ୍ଧ, ମକ୍ତବା ଦାରୁଲ୍ ଇସଲାମ୍)(ଅଲ୍‌ବଦାୟତୁ ଓ ନହାଲୟତୁ ଲଇବନ୍ କସିର୍, ଭାଗ-9, ପୃ-594, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-ଦାରେ ହିଜର ବୈରୁତ୍)(ମୁଅଜିମୁଲ୍ ବଲଦାନ, ଭାଗ-4, ପୃ-349, ଦାରୁସ୍ ସାଦିର୍, ବୈରୁତ୍, ଲେବନାନ)(ସେରେ ଆଲାମ୍ ଅନ୍ ନବଲାଲ୍ ସେରୁଲ୍ ଖୁଲଫାଏ ରାଶିଦିନା, ପ-100, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-ମୁଅସ୍ତୁର୍ ରିସାଲା, ବୈରୁତ୍-1996 ମସିହା)

କେତେକ ଇତିହାସବିତ୍‌ଙ୍କ ମତରେ ଆପଣଙ୍କ ବଂଶ ପରମ୍ପରା ଆଗକୁ ବଢି ପାରି ନଥିଲା । ଅପର ପକ୍ଷେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଇତିହାସବିତ୍‌ଙ୍କ ମତରେ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସୁଲୈତ୍ ଥିଲା ଯେକି ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁତାୟୀ ହ. ସୁଲୈତ୍‌ଙ୍କ ଏକ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଥିଲା ଯାହାର ନାମ ସୁବୈତା ଥିଲା । ସୁବୈତା ସୁଖେଲା ବିନତ୍ ସିମା ର.ଅଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବାର ଲେଖକ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ବଂଶ ପରମ୍ପରା ଆଗକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରି ନଥିଲା ।

ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ନିଜର ପିତା ହ. ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଅନ୍ସାର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ରହିଥିଲା ଯହିଁରେ ଅନ୍ୟ ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର କିଛି ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷ ରହିଥିଲା ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଆସୁଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତା'କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ତା'ର ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଉଦ୍ୟାନର କାନ୍ଧ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଛି ସେହି ବୃକ୍ଷର ଖଜୁରୀ କୋଳି ଉକ୍ତ ଅନ୍ସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯାହାର ଏହି ଉଦ୍ୟାନ ରହିଛି ।

(ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା ଫି ମାଆରଫତୁସ୍ ସାହାବା, ଭାଗ-2, ପୃ-538, ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍ ଲେବନାନ)(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍

କୁତ୍ରା ଲଇବନ୍ ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-388, ସୁଲୈତ୍ ବିନ୍ କୈସ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, ଲେବନାନ-1990 ମସିହା)

ସପ୍ତମ ସାହାବି ଜଣକ ହେଲେ ହ. ମୁଜଜ୍ଜର୍ ର.ଅ । ମୁସା ବିନ୍ ଉକ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ଯୁସର ଅବୁ ବଖ୍ତରିକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ଅନେକ ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଯେ, ଅବୁ ବଖ୍ତରିକୁ ମୁଜଜ୍ଜର୍ ର.ଅ ବଧ କରି ଦେଇଥିଲେ । ହ. ମୁଜଜ୍ଜର୍ ବିନ୍ ଜିୟାଦ୍ ର.ଅ ଅଶିକ୍ଷିତ ଯୁଗରେ ସୁଝେଦ୍ ବିନ୍ ସାମିତ୍‌ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ବଧ ଯୋଗୁଁ ବୁଆସ୍ ଯୁଦ୍ଧର ସୂତ୍ରପାତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହ. ମୁଜଜ୍ଜିର୍ ଓ ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍ ସୁଝେଦ୍ ବିନ୍ ସାମିତ୍ ର.ଅ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଲେ। କିନ୍ତୁ ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍ ସୁଝେଦ୍ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ହତ୍ୟାକାରୀ (ହ. ମୁଜଜ୍ଜିର୍ ର.ଅଙ୍କ)ର ସନ୍ଧାନରେ ସନ୍ଧାନରତ ଥିଲେ । ଖିହୋଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ କୁରୈଶ୍‌ମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାଲଟା ଆକ୍ରମଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ସୁଝେଦ୍ ପଛ ପଟୁ ହ. ମୁଜଜ୍ଜିର୍ ର.ଅଙ୍କ ସ୍ଵକ୍ଷତ୍ଵ କରି ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଲେ । ହମ୍ରାଉଲ୍ ଅସଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିବା ପରେ ହ. ଜିବ୍ରାଇଲ୍ ଅ.ସ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହାରିସ୍ ବିନ୍ ସୁଝେଦ୍ ପଛ ପଟୁ ଛଳନାପୂର୍ବକ ହ. ମୁଜଜ୍ଜିର୍ ର.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଇଛି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ହ. ଜିବ୍ରାଇଲ୍ ଅ.ସ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଆପଣ ସ.ଅ ହାରିସ୍‌କୁ ହ. ମୁଜଜ୍ଜିର୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ଵରୂପ ବଧ କରନ୍ତୁ। ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଏପରି ଦିନ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ଯେତେବେଳେ କୁବା ଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅନୁଭୂତ ହେଉଥିଲା । ଅତଏବ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ହ. ଉଝୈମ୍ ବିନ୍ ସାଆଦା ର.ଅ ମସଜିଦ୍ କୁବାର ଦ୍ଵାର ଠାରେ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ସୁଝେଦ୍‌କୁ ବଧ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରାର ଅଟେ । (ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲଇବନ୍ ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-283, ଅଲ୍ ମୁଜଜ୍ଜିର୍ ବିନ୍ ଜିୟାଦ୍, ଦାରୁଲ୍ ଅହ୍‌ୟାତୁ ତୁରାବା, ବୈରୁତ୍-1996 ମସିହା)(ଅଲ୍ ଇସାବା ଫି ତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଭାଗ-5, ପୃ-572-573, ଅଲ୍‌ମୁଜଜ୍ଜିର୍ ବିନ୍ ଜିୟାଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍ ବୈରୁତ୍ 2005 ମସିହା) (ଇମତାଅଲ୍ ଅସମା, ଭାଗ-10, ପୃ-10, ଫସଲୁ ଫି ଜିକରି ମନ୍ କାନା ଯୁକିମୁଲ୍ ହୁଦୁଦା ବୈନା ଯବୈ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃସ୍ ସ.ଅ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-1999 ମସିହା)

ଅଷ୍ଟମ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ରାଫେ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଉଜ୍ଜଲାନୀ ର.ଅ । ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ରାଫେଙ୍କ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେବାର ଘଟଣା ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ରିଫାଅ ନିଜର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ରାଫେ ଓ ତାଙ୍କ ମାଉସୀ ପୁତ୍ର ଭାଇ ହ. ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଇମ୍ରା ର.ଅ ବାହାରିଲେ ଓ ମକ୍କାର ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଦୁହେଁ ସନିୟା ପର୍ବତରୁ ଅବତରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବସିଥିବାର ଅବଲୋକନ କଲେ । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଘଟଣା 6 ଜଣ ଅନ୍ସାରୀମାନଙ୍କ ବାହାରିବା ପୂର୍ବର ଘଟଣା ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଅତେ ଅକ୍ବା ଉଲାର ପ୍ରଥମ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖୁଲୁ ସେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଥିଲେ । ତେବେ ଆମେମାନେ କହିଲୁ ଯେ, ତାଲ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ଚାଲ ଓ ନିଜର ଜିନିଷ ପତ୍ର ତା' ନିକଟରେ ରଖି ଦେବା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ବୈତୁଲ୍ଲାଃର ପରିକ୍ରମା କରି ଫେରି ଆସିବା । ସାହାବାମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅଶିକ୍ଷିତ ପ୍ରଥାନୁଯାୟୀ ନମସ୍କାର (ସଲାମ୍) କଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଇସଲାମୀୟ ପଛାନୁଯାୟୀ ସଲାମ୍‌ର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଓ ଆମେ କହିଲୁ ଯେ, ଆମେମାନେ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଁସ୍ ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"

(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିବା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ସୌଭାଗ୍ୟ, ଧର୍ମପରାୟଣତା ସ୍ତରର କଷଟି ପଥର ଅଟେ ।"

(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-2, ପୃ-96, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Abdul Malik, S/o- Late Abdur Rahman, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ତ' ଶୁଣି ସାରିଥିଲୁ ଯେ, ମଙ୍ଗର କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦାବି କଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି ନଥିଲୁ, ତେଣୁ ଆମେ କହିଲୁ ଅବତାରଦ୍ୱାରା ଦାବିଦାର କେଉଁଠି ଅଛି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହେଉଛି ମୁଁ । ଆମର କହିବା ଯୋଗୁଁ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବୁଝାଇଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ, ଆକାଶ ଓ ପର୍ବତକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ? ଆମେମାନେ କହିଲୁ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆକାଶ ପାତାଳକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ତୁମେମାନଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ? ଆମେମାନେ କହିଲୁ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଏହି ପିତୁଳା ବା ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପୂଜା କରୁଛ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଛ ? ଆମେମାନେ କହିଲୁ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ! ଆମେମାନେ ହିଁ ଏହି ମୂର୍ତ୍ତି ନିଜ ହାତରେ ନିଜେ ତିଆରି କରିଛୁ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ତାହାହେଲେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର ନା ସେହି ପିତୁଳାଗୁଡ଼ିକର ଉପାସନା କରିବା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର ? ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରାଯାଉ । କାରଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ପିତୁଳାଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାତା ଅଟ । ଆପଣ ସ.ଅ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ତାହାଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲାଗି ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରୁଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ଶତ୍ରୁତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବା ଆଡ଼କୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରୁଛି (ଏହି ଶତ୍ରୁତା ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଯୋଗୁଁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ) । ଆମେମାନେ କହିଲୁ ଯେ, ନାହିଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ରାଶ ! ଆପଣ ସ.ଅ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରୁଛନ୍ତି ଯଦି ତାହା ମିଥ୍ୟା ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ମଧ୍ୟ ଏଗୁଡ଼ି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ କଥା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରବତ୍ତାମୂଳକ କଥନ ଅଟେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କର ଆରୋହିତ ବାହନକୁ ସମ୍ମାନକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆମେମାନେ ପରିକ୍ରମା କରି ଫେରି ଆସିବୁ । ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଇସ୍ରା ର.ଅ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ ।

ରିଫାଅ ବିନ୍ ରାଫେ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: ମୁଁ ବୈତୁଲ୍ଲାଃର ପରିକ୍ରମା କରିବାକୁ ଗଲି । ମୁଁ ସାତଟି ତୀର ବାହାର କଲି ଓ ଗୋଟିଏ ତୀର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କଲି । ଏହା ତାଙ୍କର ପଛା ଥିଲା । ଆମ୍ ସବୁଠି ନିମନ୍ତେ ଏହି ତୀରରୁ ଶୁଭ ଶବ୍ଦ ବାହାର କରୁଥିଲେ । କୁହନ୍ତି ପୁନଶ୍ଚ ବୈତୁଲ୍ଲାଃ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲି ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି: "ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରନ୍ତି ଯଦି ତାହା ସତ୍ୟ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସାତ ଥର ତାହାଙ୍କ ତୀର ବାହାର କରିଦିଅ । ମୁଁ ସାତ ଥର ଗୁଳା ପକାଇଲି ଓ ସାତ ଥର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ତୀର ବାହାରିଲା । ମୁଁ ବଡ଼ ପାଟିରେ କହିଲି, **اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَتَى الْبَيْتَ الْكَلْبَ وَأَتَى الْبَيْتَ الْكَلْبَ** । ସୁତରାଂ ଲୋକମାନେ ମୋ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏଇତା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଗଳ ଓ ବାଜଆ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଁ କହିଲି ନା ବରଂ ମୁଁ ଏହା ମନେକରୁଛି ଯେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱସାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ । ମୁଁ ପୁନଶ୍ଚ ମଙ୍ଗର ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲି ଆସିଲି । ସୁତରାଂ ମୁଆଜ୍ ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ କହିଲେ, ରିଫାଅ ଏପରି ଆଲୋକମୟ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସହିତ ଚାଲି ଆସୁଛି ଯେ ସେ ଗଲାବେଳେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନଥିଲା ।"

ଅର୍ଥାତ୍ ରିଫାଅ କଲ୍ମା ପଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ରିଫାଅଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ମୁଖମଣ୍ଡଳ ରହିଛି ସେପରି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ନଥିଲା । ସୁତରାଂ ମୁଁ ଆସିଲି ଓ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କଲି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ସୁରାହ୍ ଯୁସୁଫ୍ ଓ ସୁରାହ୍ ଅଲକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ **قُرْآنُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ** ପାଠକରାଇଲେ । ଏହାପରେ ଆମେମାନେ ଫେରି ଆସିଲୁ ।

(ଅଲ୍ ମୁସ୍ତଦରିକ୍ ଅଲସ୍ ସହିହୈନ୍, ଭାଗ-4, ପୃ-165-166, କିତାବୁଲ୍ ବିରରି ଷ୍ ସିଲା, ହଦିସ୍ ନଂ-7241, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-2002 ମସିହା)

ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ରାଫେ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ବଦର୍ ଦିନ ମୋ ଚକ୍ଷୁରେ ତୀର ବାଜିଲା । ଫଳତଃ ମୁଁ ଅନ୍ଧ ହୋଇଗଲି । ଆହଜରତ ସ.ଅ ମୋର ଚକ୍ଷୁରେ ନିଜର ପବିତ୍ର ଲାଲ ଲଗାଇଦେଲେ ଓ ମୋ ପାଇଁ ଦୁଆ କଲେ । ସୁତରାଂ ମୋତେ

ଯେପରି କଷ୍ଟ କି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭୂତ ହେଲା ନାହିଁ । (ସବୁଲୁଲ୍ ହୁଦା ଷ୍ ରଶ୍ୱାଦ୍, ଭାଗ-4, ପୃ-53, ବାବୁ ଜିକ୍ରି ବର୍କତୁ ଅସରି ରିକ୍ତୁ ଷ୍ ଯଦହୁ ସ.ଅ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-1993 ମସିହା)

ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁତାୟୀ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ତୀର ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ଅର୍ଫାଅଙ୍କୁ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ପିତାଶ୍ରୀ ରେଫେ ବିନ୍ ମାଲିକଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ବାଜି ଥିଲା । (ଅଲ୍ ମୁସ୍ତଦରିକ୍ ଅଲସ୍ ସହିହୈନ୍, କିତାବୁଲ୍ ବିରରି ଷ୍ ସିଲା, ପୃ-1876, ହଦିସ୍ ନଂ-5024, ଲେଖକ-ନିଜାର୍ ମୁସ୍ତଫା ଅଲବାର୍-2000 ମସିହା) ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପରମ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଫଳାଫଳ ତାହା ହିଁ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ନିଜର ପବିତ୍ର ଲାଲ ଲଗାଇବା ଫଳରେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟଥା ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଥିଲା ।

ହ. ରିଫାଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଦିନେ ଆମମେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ମସଜିଦ୍ରେ ବସିଥିଲୁ କି ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଗାଉଁଲି ବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜ୍ ପଢ଼ି ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ସଲାମ୍ କଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ତା' ସଲାମ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ବସ ! ପୁନଶ୍ଚ ଯାଇ ନମାଜ୍ ପଢ଼ ! କାରଣ ତୁମେ ଠିକ୍ ସେ ନମାଜ୍ ପଢ଼ି ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପୁନଶ୍ଚ ଯାଇ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିଲା ଏବଂ ଫେରି ଆସି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ପୁନଶ୍ଚ ସଲାମ୍ କଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ପୁନଶ୍ଚ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଦୁଇ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆପଣ ସ.ଅ ଦୁଇ ତିନି ଥର କହିଲେ । ଏହା ଦେଖି ସାହାବାମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ ଅବା ନୁହେଁ ? ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ସେମାନେ ଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । କହିବାର ତାପର୍ଯ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନମାଜ୍ ନମାଜ୍ ନୁହେଁ । ହୁଜୁର ଅନ୍-ଷର୍ ଅ.ବ କହିଲେ: ଏହି ହିସାବରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆମ୍ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ପରିଶେଷରେ ଉକ୍ତ ଗାଉଁଲି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ନମାଜ୍ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ମୋତେ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଶିଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ଠିକ୍ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଖଜ୍ଜୁ କର । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଯଦି ତୁମକୁ କିଛି ସ୍ମରଣ ଥିବ ତେବେ ତାହାକୁ ପାଠ କର । ଅନ୍ୟଥା **اللَّهُمَّ أَنْبِئْنَا بِرَبِّكَ وَأَوَّلِ الْبَيْتِ وَالْأَلِ الْأَبْنَاءِ** କୁହ ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ମରଣ ଚିତ୍ତରେ ରୁକୁ କର ଏବଂ ଏହାପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ । ପୁନଶ୍ଚ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ତରେ ସିଜ୍ଦା କର । ଏହାପରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ବସ । ପୁନଶ୍ଚ ସିଜ୍ଦା କରିବା ପରେ ଉଠି ବସ । ଯଦି ତୁମେ ଏହିପରି କରିନିଅ ତେବେ ତୁମର ନମାଜ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଓ ଯଦି ତୁମେ ତହିଁରେ କୌଣସି ନ୍ୟୁନତା ଅବଲମ୍ବନ କଲ ତେବେ ତୁମେ ସେତିକି ହିଁ ନିଜ ନମାଜ୍ରେ ନ୍ୟୁନତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲ । (ସୁନନତୁ ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁସ୍ ସଲାତ୍, ବାବୁ ଜାଆ ଫି ଷ୍ ସଫିସ୍ ସଲାତା ହଦିସ୍ ନଂ-302)

ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ଅର୍ଫାଅ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଖଜ୍ଜୁ କରି ନନେଇଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାକୁ ଯେପରି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ସେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନପୂର୍ବକ ଖଜ୍ଜୁ ନକରିଛି) ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ନମାଜ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଧୋଇ, ତା'ପରେ ସେ ନିଜର କହ୍ନୁଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହସ୍ତକୁ ଧୋଇ, ଏହାପରେ ସେ ନିଜ ମୁଣ୍ଡର ମସହ୍ (କିଞ୍ଚିତ୍ ଜଳ ନେଇ କେଶକୁ ସ୍ନେହ କରାଇବା ବିଧିକୁ ମସହ୍ କୁହନ୍ତି) ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ସେ ନିଜର ଗୋଡ଼ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ଗୋଇଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୋଇ । (ସୁନନ୍ ଇବନେ ମାଜ୍ଜା, କିତାବୁତ୍ ତାହାରତ୍, ବାବୁ ମା ଜାଆ ଫିଲ୍ ଷ୍ ଖଜ୍ଜୁଲ୍ ହଦିସ୍ ନଂ-460)

ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ଅର୍ଫାଅ ର.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ କହିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ଓ ତୁମେ କିବଲା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କର ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃହୁ ଅକ୍ବର କୁହ ଓ ସୁରାହ୍ ଫାତିହା ପଢ଼ ଏବଂ ତତ୍ପରାନ୍ତର ତୁମେ ଯେତେ ଚାହିଁବ ବା ତୁମକୁ ଯେତେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ସ୍ମରଣ ଅଛି ସେତିକି ପାଠ କରିନିଅ । କିମ୍ବା ତୁମେ ଯେଉଁ ସୁରାହ୍ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ସେହି ସୁରାହ୍ ପାଠ କରିନିଅ । ସେହିପରି ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ରୁକୁ କର (ଅର୍ଥ ଆନତ ହେବା) ସେତେବେଳେ

ନିଜର ପାପୁଲି ହୁଏତ ଆଶୁ ଉପରେ ରଖ ଓ ନିଜର ଅଣ୍ଟାକୁ ସଲଖ କରିନିଅ ଏବଂ ସେ (ରିଫାଅ) କହିଲେ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ସଜଦା କର ସେତେବେଳେ ନିର୍ଭୟରେ ସଜଦା କର ଓ ଯେତେବେଳେ ସଜଦାରୁ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଅ ସେତେବେଳେ ନିଜର ବାମ ଜଂଘ ସାହାଯ୍ୟରେ ବସ ।

(ସୁନନ୍ ଅବି ଦାଉଦ୍, କିତାବୁସ୍ ସଲାତ୍, ବାବୁସ୍ ସଲାତୁ ମନ୍ ଲା ଯକ୍ନୁମ୍ ସଲବା ଫିର୍ ରୁକୁଇ ଷସ୍ ସୁଜୁଦି, ହଦିସ୍ ନଂ-859)

ନବମ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ରବିୟା ର.ଅ । ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦୁଲ୍ଲାଃ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଅବୁ ଉସୈଦ୍ଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ଓ ସେ ନିଜ ଦାଢ଼ିକୁ ହଲଦିଆ ରଙ୍ଗରେ ବୋଳି ହେଉଥିଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଭାଗ-3, ପୃ-421, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍ 2017 ମସିହା)

ଇବନେ ଇସହାକ୍ କୁହନ୍ତି, ଅବୁ ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ରବିୟା ର.ଅ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପରିଣତି ବୟସରେ ସେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ହରାଇ ବସିଲେ ସେତେବେଳେ କହିଲେ, ମୁଁ ଯଦି ଆଜି ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ଥାଆନ୍ତି ଓ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଯଦି ଭଲ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ଘାଟି ଦେଖାଇ ଥାଆନ୍ତି ଯେଉଁଠି ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନେ ବାହାରିଥିଲେ । ଇବନେ ଇସହାକ୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ତହିଁରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

(ଅସସିରତୁନ୍ ନବଝିୟାହ୍ ଲିଇବନି ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-431, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍ 2001 ମସିହା)

ହ. ଅବୁ ଉସୈଦ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ରବିୟା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲୁ କି ବନ୍ଦୁ ସଲମା ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲା ଏବଂ କହିଲା, ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ବି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବା, ଅସ୍ତଗଫିରୁଲ୍ଲାଃ (କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା) କରିବା । ସେମାନଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବା, ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ତଥା ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତାର ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ମୃତକଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟଲାଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତିର ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ସହଜ, ସୁଗମ ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

(ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଅଦବ, ବାବୁ ଫି ବିରୁଲ୍ ଖାଲିଦୈନି, ହଦିସ୍ ନଂ-5142)

ଅବୁ ଉସୈଦ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ସାଆଦି ରବିଇ ସାଆଦି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଥିଲୁ କି ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ବନ୍ଦୁ ସଲମାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଓ ସେ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ସେମାନେ କରିଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବା ଓ ପିତାମାତାଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟ ତଥା ପରିଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତାର ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା, ମାତାପିତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା କଲେ ମୃତକ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟଲାଭ ମିଳିଥାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ସାଧନ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା । **(ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଅଦବ, ବାବୁ ବିରୁଲ୍ ଖାଲିଦୈନି, ହଦିସ୍ ନଂ-5142)**

ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ରବିଇୟାହ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଛି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ: ହେ ଇଶ୍ଵର (ଅଲ୍ଲାଃ)! କେଣ ମୁଣ୍ଡନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ! କେଣ ଯିଏ ଛୋଟ କରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ? ଆପଣ ସ.ଅ ତୃତୀୟ କିମ୍ବା ଚତୁର୍ଥ ଥର କହିଲେ, କେଣ ଛୋଟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର । ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ରବିଇୟାହ୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଦିନ ତୁଟି କାଟିଥିଲି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଏତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି ଯେ, ମୋତେ ଯଦି ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ଓଟ ବି ମିଳିଯାଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସେତେଟା ଆନନ୍ଦ ମିଳି ନଥାଆନ୍ତା । **(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଭାଗ-2, ପୃ-79-80, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)**

ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅର୍କମ୍ ର.ଅ ନିଜର ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ କହିଲେ, ତୁମ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ରହିଛି ତାହାକୁ ତୁମେ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ଫଳତଃ ହ. ଅବୁ ଉସୈଦ୍ ଅସ୍‌ସାଆଦି ଆସଦୁଲ୍ ମର୍ଜୁବାନର୍ ଖତ୍ତଗ ରଖିଦେଲେ ଏବଂ ହ. ଅର୍କମ୍ ର.ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଖତ୍ତଗ ମାଗିନେଲେ । ଫଳତଃ ଆହଜରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଖତ୍ତଗ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । **(ମାଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବା ଲିଅବି ନଇମ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-295, ହଦିସ୍ ନଂ-1022, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବୈରୁତ୍-2002 ମସିହା)**

ପୁନଶ୍ଚ ଦଶମ ସାହାବି ହେଲେ ହ. ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍ ର.ଅ । ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ମାର ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମଙ୍କାରୁ ଚାଲି ଆସିଥିବା ପ୍ରବାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବାସୀ ହେଲେ ହ. ଅବୁ ସଲମା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍ ର.ଅ । ସେ ମୁହର୍ରମ୍ ମାସ 10 ତାରିଖରେ ମଦିନା ଆସିଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ରବିଉଲ୍ ଅଖ୍ଲ 12 ତାରିଖ ଦିନ ମଦିନା ଆସିଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରବାସକାରୀ ଯେକି ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଆସିଥିଲେ ସେ ବନ୍ଦୁ ଅମ୍ମ ବିନ୍ ଅଉଫ୍‌ଙ୍କ ଘରେ ଅଧିବାସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ପ୍ରବାସକାରୀମାନେ ଶେଷରେ ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 2 ମାସର ବ୍ୟବଧାନ ରହିଥିଲା ।

ହ. ସଲମା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଅବୁ ସଲମା ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ମଦିନା ପ୍ରସ୍ତବାସ କଲେ ସେତେବେଳେ କୁବାରେ ହ. ମୁବଶ୍ଶିର ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ରହିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରବାସ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କୁବାରେ ହ. ମୁବଶ୍ଶିର ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ଅଧିବାସ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ସଲମା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍ ର.ଅ ଓ ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । **(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲିଇବନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-181, ଖମିନ୍ ବନି ମଖ୍‌ଜୁମ୍: ଅବୁ ସଲମା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)**

ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ତୈ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେକି ନିଜର ଭାଇ ଝିଅକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଦିନା ଆସିଥିଲା, ସେ ଖବର ଦେଲା ଯେ, ଖୁଝୈଲଦର୍ ପୁତ୍ର ତଲିହା ଓ ସଲମା ନିଜ ଜାତି ଏବଂ ନିଜର ମିତ୍ରଙ୍କ ଗହଣରେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ନିଜ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ସାହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଛନ୍ତି । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କୁ ଏକ ଧୂଳି ଦେଇ ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ମୂଲୋପାଟନ ପାଇଁ ଦେଉଶହ ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ଅନ୍‌ସାରମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ଵରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ସଂପର୍କରେ ଏହି ସୂଚନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ତା'କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ ହ. ସଲମା ର.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ତୁମେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ବନ୍ଦୁ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
"ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୃତବାକ ହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଵା (ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲ୍ତାନ୍ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲ୍ତାନ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ଅସଦ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯାଇ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କର । ସେ ନିଜର ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀଙ୍କ ସମେତ ତୁମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅ । ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଇ ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ର.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଗତିରେ ଦିନ ରାତି ଯାତ୍ରା କରି ସାଧାରଣ ମାର୍ଗରୁ ଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । କାରଣ ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍‌କୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ସୂଚନା ମିଳିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯିବେ । ପରିଶେଷରେ ତାଲୁ ତାଲୁ ସେ ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍‌ର ଏକ ଝରଣା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ ଓ ସେ ପଶୁଙ୍କ ବାଡ଼ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ତିନିଜଣ ପଶୁ ଚରାଳୀଙ୍କୁ ବଧ କରିଦେଲେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଣ ବିକଳରେ ଖସିଯିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରି ତହିଁରେ ସଫଳ ହୋଇଗଲେ । ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ର.ଅ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ । ଗୋଟିଏ ଭାଗ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଭାଗ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଏଣେତେଣେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଦେଲେ । ଏହି ଲୋକମାନେ ଆଉ କିଛି ଓଟ ଓ ଛେଳୀ ଆଦି ଧରି ଆଣିଲେ । କିନ୍ତୁ କାହାରିକୁ ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ମଦିନା ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରାମାଣ୍ୟଟି ସିରତ୍ ହଲବିୟାହୁରୁ ଆନୀତ ।

(ଅସଦ୍‌ରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହୁ, ଭାଗ-3, ପୃ-231, ବାବ୍- ସରାୟା ଓ ବଉସା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହା, ବୈରୁତ୍-2002 ମସିହା)

ଅମ୍ମ ବିନ୍ ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ର.ଅ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଖହୋଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହେଲେ ଏବଂ ଅବୁ ଉସାମା କୁର୍ଣ୍ଣି ଖହୋଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ଆହତ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ର.ଅଙ୍କ ବାହୁ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣା ସ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା । ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କ୍ଷତର ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଉପଚାର କରିଥିଲେ ଯାହାକି ବାହ୍ୟତଃ ଭଲ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ହୋଇଗଲା ବା ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା । ଶରୀରର ସେହି ଅଙ୍ଗରେ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଥିଲା ବୋଲି କେହି ଚିହ୍ନିପାରୁ ନଥିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ପ୍ରବାସର 35ତମ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାସରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସରୀୟାରେ (ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ ସ.ଅ ସାମିଲ ହେଉ ନଥିଲେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ସରୀୟା କୁହାଯାଏ) କତନ୍ ଠାରେ ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କଲେ କତନ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏହା ଅନିଜାହ୍ (ନଜଦ୍) ଓ ଖୈବରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପର୍ବତର ନାମ ଯାହାର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍ ବିନ୍ ଖଜିମା ସଂପ୍ରଦାୟ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ସେ ଦଶରୁ ଅତିରିକ୍ତ ରାତ୍ର ମଦିନାରୁ ବାହାରେ ରହିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ଷତାଂଶ ଖରାପ ହୋଇଗଲା । ଫଳତଃ ସେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଜମାଦିଉଲ୍ ଆଖିରର ତିନି ତାରିଖ ଓ ଚାରି ହିଜ୍ରୀରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲିଇବ୍‌ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-182, ଖମିନ୍ ବନ୍ଦି ମଖଜୁମ୍: ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ, ବୈରୁତ୍) (ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ପୃ-237, ଜଞ୍ଜାଲ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ-2003 ମସିହା)

ଅବୁ କିଲା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ପଚାରି ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣବାୟୁ ଉଡ଼ିଗଲା । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଦେଖ୍ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କେତେକ ମହିଳାମାନେ କହିଲେ, ଆହଁଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ: ରହିଯାଅ ! ନିଜ ଜୀବନ ସକାଶେ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ଦୁଆ କର ନାହିଁ । କାରଣ ଇଶ୍ୱରଦୂତ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଆ କରିବା ଉପରେ ଆମିନ୍ କୁହନ୍ତି । ଅତଃ ନିଜ ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ । ଏହି କାନ୍ଦ ବୋବାଳକୁ ଆମର ଏଠି ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାର ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି କରିବା

ଅନୁଚିତ ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ : ହେ ଇଶ୍ୱର ! ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କବରକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅ ଓ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କବରକୁ ଆଲୋକିତ କରିଦିଅ । କବରର ଆଲୋକକୁ ବୁଝି କରିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ । ହେ ପ୍ରଭୁ ! ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉନ୍ନୀତ କର । ସେମାନଙ୍କର ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିସ୍ଥାନିକ ହୋଇଯାଅ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଦିଅ । ହେ ଅଲ୍ଲା! ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତର କରିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାନିକ ହୋଇଯାଅ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଦିଅ । ହେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମା ବାହାରିଥାଏ ସେତେବେଳେ ଦୃଷ୍ଟି ତା' ପଛରେ ରହିଥାଏ (ଅର୍ଥାତ ମନୁଷ୍ୟର ଚକ୍ଷୁ ଆତ୍ମାକୁ ଅନାଇ ରହିଥାଏ ବା ଚାହିଁ ରହିଥାଏ) । କ'ଣ ତୁମେମାନେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚକ୍ଷୁକୁ ଖୋଲା ଥିବାର ଦେଖୁ ନାହିଁ ?

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲିଇବ୍‌ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-183, ଖମିନ୍ ବନ୍ଦି ମଖଜୁମ୍: ଅବୁ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ, ବୈରୁତ୍)

ଏକାଦଶ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍ ବିନ୍ ରାଫେଉଜ୍ ଜର୍ଜି ର.ଅ । ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍ ବିନ୍ ରାଫେଉଜ୍ ସଂପର୍କ ଅନୁସାରେ ସଂପ୍ରଦାୟର ବନ୍ଦୁ ଖଜ୍‌ରଜ୍ ଶାଖା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉଜ୍‌ଲାନ୍ ସହିତ ଥିଲା । **(ଇବ୍‌ନେ ହିଶ୍ମୀମ୍ ଜୀବନୀ, ପୃ-472, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ, ବୈରୁତ୍, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ 2001 ମସିହା)**

ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ତ୍ ଉବୈ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ଥିଲା । ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ଯହ୍‌ୟା ଥିଲା । ସେ ରାଫେ ବିନ୍ତ୍ ଉସ୍‌ମାନ୍ ବିନ୍ ଖଲ୍‌ଦାହ୍‌ଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍‌ଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସଂପର୍କରେ ଏହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । **(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-3, ପୃ-447, ଖଲ୍ଲାଦ୍ ବିନ୍ ରାଫେ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ, 1990 ମସିହା)**

ଯେପରିକି ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆଲୋଚନା ହୋଇ ସାରିଛି ଯେ, ଆହଁଜରତ ସ.ଅ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୁଇ ତିନି ଧର ନମାଜ ସଠିକ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସହୀ ବୁଖାରୀରେ ହ. ଅବୁ ହୁରୈରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ମସଜିଦ୍ ଆସିଲେ । ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲା ଓ ସେ ନମାଜ ପାଠ କଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ସେ ଯାଇ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ତା'ର ନମସ୍କାରର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ: ହେ ବହ ! ତୁମେ ପୁନଃ ଯାଇ ନମାଜ ପାଠ କର । ଏହିପରି ଭାବରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୁଇ ଧର ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଶ ଖାଇ କହିଲା କି ମୁଁ ସେହି ସତ୍ତାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଠୁ ଉତ୍ତମ ନମାଜ ମୁଁ ଆଉ ପାଠ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆପଣ ହିଁ ମୋର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ମୋତେ ନମାଜ ପାଠ କରିବାର ବିଧି ଶିଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଆହଁଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଅକବର କୁହ । ତତ୍‌ସହିତ ତୁମେ ଯେତେ ଚାହିଁବ, ତୁମକୁ ଯେତେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ସ୍ମରଣ ଅଛି ସେତିକି ପାଠ କରିନିଅ (ଅର୍ଥାତ ସୁରାଃ ଫାତିହା ପରେ ଯାହା ଓ ଯେଉଁ ସୁରାଃ ମନେଅଛି) । କିମ୍ବା ତୁମେ ଯେଉଁ ସୁରାହ୍ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ସେହି ସୁରାହ୍ ପାଠ କରିନିଅ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ରୁକୁ କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତୁମେ ତୃପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍‌ଦା କର ସେତେବେଳେ ନିର୍ଭୟରେ ସିଜ୍‌ଦା କର ଓ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍‌ଦାରୁ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଅ ସେତେବେଳେ

ହଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ଆମ ଇବାଦାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନାରେ ଉନ୍ନତି ହିଁ ଆମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସୁତରାଂ ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ସମସ୍ତ ନିଜାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି" ।
 (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Hawa Bibi & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)**

ତୁମେ ତୁମ୍ଭ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ଅତଃ ତୁମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ନମାଜକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ପାଠ କର । (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଅଜାନ, ହଦିସ୍ ନଂ-757)

ଅଲ୍ଲାମା ହଜର୍ ଅସକଲାନୀ ରହେମୁତୁଲ୍ଲାଃ ଅଲୈହ୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନମାଜ ପଢ଼ିବାର ଶୈଳୀ ସଂପର୍କରେ ଶିଖାଇଥିଲେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଖଲ୍ଲାଦ୍ ବିନ୍ ରାଫେ ର.ଅ ।

(ମରାକତୁଲ୍ ମିଫା ତିହ୍ ଶରହି ମିଶକାତୁଲ୍ ମସାବିହ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-458, ବାବୁ ସିଫତୁସ୍ ସଲାତା, ହଦିସ୍ ନଂ-790, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-2001 ମସିହା)

ଦ୍ଵାଦଶ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଉର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବଶର ର.ଅ । ଖନ୍ଦକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ତାଙ୍କୁ ଭରପୁର ସେବା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ସୁତରାଂ ହ. ଉନ୍ନେ ସଲମା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଖନ୍ଦକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି ଓ କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇ ନଥିଲି । ଆପଣ ସ.ଅ ସ୍ଵୟଂ ମଧ୍ୟ ଖନ୍ଦକ୍ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଆମେମାନେ ହାତଭଙ୍ଗା ଶୀତରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲୁ କି ଆପଣ ସ.ଅ ଉଠିଲେ ଓ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେପରି ଚାହଁଲେ ସେପରି ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ନମାଜ ପାଠ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ଓ ଦେଖିଲେ । କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଏଣେତେଣେ ଘୁରାଇଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି ଯେ, ଏହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ତ' ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କ ଜଣାପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେକି ଖନ୍ଦକ୍ (ଗର୍ଭ)ର ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ଦେଖୁବ (ଅର୍ଥାତ୍ କିଏ ଜଗିବ) ? ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ତାକ ମାରିଲେ ଯେ, ହେ ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ! ହ. ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ର.ଅ କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ! ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ସମର୍ପିତ ଅଛି । ଆପଣ ସ.ଅ ପଚାରିଲେ, କ'ଣ ତୁମ ସହିତ ଆଉ କେହି ଅଛନ୍ତି କି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେ କହିଲେ, ହଁ ମୁଁ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛି । ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଶିବିରର ଆଖପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛୁ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ତୁମେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଅ ଓ ଖନ୍ଦକ୍ ପରିକ୍ରମା କର । ଏହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ସେହି ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନ କି ତୁମମାନଙ୍କ ଖନ୍ଦକ୍ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଏହି ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅବଚେତନ ତଥା ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସହସା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ଦୁଆ କଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପଦ୍ରବ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଦିଅ । ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କୁ କେହିବି ପରାଜିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରିଲେ ଓ ଦେଖିଲେ ଯେ, ହ. ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ କେତେକ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା ଓ ସେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଖନ୍ଦକ୍ ସ୍ଥାନର ପରିକ୍ରମା କରୁଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସେଠାରେ ବସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଖବର ପାଇ ସତର୍କ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଅତର୍କିତ ପଥର ଓ ତୀର ବର୍ଷଣ କଲେ । ଏହାପରେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଗଲୁ) ସହିତ ରହିଗଲୁ ଓ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ତୀର ବର୍ଷଣ କଲୁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ଆମେମାନେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରୁ ହଟିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଦେଲୁ । ଫଳତଃ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ ନିଜ ଠିକଣା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ଓ ମୁଁ

ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସିଲି ଓ ଦେଖିଲି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ନମାଜ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ମୁଁ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କଲି । ହ. ଉନ୍ନେ ସଲମା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ଶୋଇଗଲେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ହ. ବିଲାଲ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଫଜରର ଅଜାନ ଦେଉଥିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ନନେଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ସ.ଅ ଉଠିଲେ ନାହିଁ । ପରିଶେଷରେ ସିନ୍ଦୁରା ଫାଟିଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ଆଲୋକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଗଲା) । ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପାଠ କରାଇଲେ । ହ. ଉନ୍ନେ ସଲମା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶରଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଓ ସେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ସାହାବି ଅଟନ୍ତି ଯେକି ସର୍ବାଧିକ ରୂପେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଶିବିରରେ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି ଲିଲ୍ ଖାକିଦି, ଭାଗ-1, ପୃ-396-397, ଗଜ୍ଝାତୁଲ୍ ଖନ୍ଦକ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ-2013 ମସିହା)

ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରେ ଉତ୍ତର ନଥିଲା ବା ପଚାନ୍ତର (ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ) ଅର୍ଥାତ୍ "ହ. ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ଅଲ୍ ହୁଜୈର୍, ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଓ ହ. ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ।"

କିବ୍ଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଷନା ରହିଛି, ତହିଁରେ ହ. ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶରଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ସୁତରାଂ ହ. ତୁଝୈଲା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ବନ୍ଦୁ ହାରିସା ସଂପ୍ରଦାୟରେ ନମାଜ ଜୋହୋର୍ ଓ ଅସର୍ ପାଠ କରୁଥିଲୁ ଓ ଦୁଇ ରେକାଦ୍ ନମା ବୈତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ ସ୍ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ପାଠ କରିଥିଲୁ କି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲା ଓ ସେ ଆସି ଆମମାନଙ୍କୁ କହିଲା କି ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ କିବ୍ଲା କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାପରେ ଆମେମାନେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନେଲୁ ଓ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଗଲା । ମହିଳାମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ହୋଇ ନମାଜ ପାଠ କଲେ । ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତରାୟୀ ସେହି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ହ. ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ବିନ୍ କୈଜି ର.ଅ ଥିଲା, ଯେକି ବନ୍ଦୁ ହାରିସା ସହିତ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷେ ପରସ୍ପର କଥନାନ୍ତରାୟୀ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ବିନ୍ ଖକିଶ୍ ଥିଲେ ଯିଏ ବନ୍ଦୁ ଅବଦ୍ ଅଲ୍ ଅଶହଲ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

(ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା ଫି ମାଆରିଫତୁସ୍ ସାହାବା, ଭାଗ-3, ପୃ-148-149, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସେରେ ଆଲାମୁନ୍ ନବ୍ଲା ଲିଉମ୍ବୁର୍ ଜହ୍ବି, ଭାଗ-1, ପୃ-339, ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର, ଅର୍ ରିସାଲତୁଲ୍ ଆଲମିୟତୁଲ୍ ତବ୍ ଅତୁସ୍ ସାନିୟାହ୍ 2014 ମସିହା)

ସୁଲାହ୍ ହୁଦୈବୀୟ ଅବସରରେ ମକ୍କାର କୁରୈଶ୍ ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁହୈଲ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଥିଲା । ତେବେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ହ. ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ର.ଅ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରୋ ଲୌହ ସାଞ୍ଜୁ ପରିଧାନ କରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଜଣେ ସାହାବି ହ. ସଲମା ବିନ୍ ଅସଲମ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସୁହୈଲ୍ଙ୍କ ସ୍ଵର ଉଚ୍ଚ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହ. ଅର୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର ତା'କୁ କହିଲେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମେ ନିଜର ସ୍ଵର ଧୀରେ ରଖ ।

(ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-52, ବାବୁ ଜିକ୍ତୁଲ୍ ହଦ୍ନତୁ ଖ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
"ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ଆମ ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"
(ମଲ୍ ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

କୈପୁସ୍ ସୁଲହୁ ଯୌମୁଲ୍ ହୁଦୈବିୟାହ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁତ୍)
 ହ. ଅବବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଉୟୁନା ବିନ୍ ହିସନ୍ ଫଜାରି, ବନ୍ନୁ ଗତ୍ଫାନର କେତେକ ଅଶ୍ଵାରୋହୀଙ୍କ ସହିତ ଗାବା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଯେଉଁଠି ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଦୁଧିଆଳୀ ଓରୁଣୀ ଚରୁଥିଲେ । ତେବେ ସେମାନେ ଓରୁଣୀର ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ ଓ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଆହଜରତ୍ ସ. ଅଙ୍କ ଓରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅପହରଣ କରି ନିଜ ସାଥରେ ନେଇଗଲେ । ମଦିନାରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ତହଲ ପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ବର୍ଷନାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯେ, ଅନ୍ସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହ. ମିକଦାଦ୍ ବିନ୍ ଅସ୍ଵଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ପରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ହ. ଅବବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର୍ ର.ଅ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । **(ଅସ୍ଵିରତୁନ୍ ନବଶୀୟାହ୍ ଲିଇବ୍ନି ହିଶ୍ଵାମ୍, ଭାଗ-3-4, ପୃ-174-175, ଜି କର୍ଦ୍ ମୁକ୍, ଦାରୁଲ୍ କିତାବୁଲ୍ ଅରବି, ବୈରୁତ୍, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ-2008 ମସିହା)**

ଉକ୍ତ ଅଭିଯାନଟି ଜିକର୍ଦ୍ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅଟେ । ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ସହୀ ବୁଖାରୀରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଉଦୈଦ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ କହିଲେ: ମୁଁ ହ. ସଲମା ବିନ୍ ଅକ୍ଵାଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଛି, ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଫଜରର ଅଜାନ୍ ପୂର୍ବରୁ ମଦିନାରୁ ବାହାରି ଗାବା ଅଭିଯୁକ୍ତେ ଗଲି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଦୁଧିଆଳୀ ଉରୁଣୀ ଜିକର୍ଦ୍ ନାମକ ସାଥନରେ ଚରୁଥିଲେ । ଅତଃ ଅବଦୁର୍ ରହେମାନ୍ ବିନ୍ ଔଫଙ୍କ ଏକ ପୁତ୍ର ମୋତେ ମାର୍ଗରେ ଭେଟ ହେଲା । ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଉରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଅପହରଣ କରି ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ? ମୁଁ କହିଲି (ୟଜିଦ୍) କିଏ ଅପହରଣ କରି ନେଇଯାଇଛି ? ସେ କହିଲା, ଗତ୍ଫାନର ଲୋକମାନେ । ଯଜିଦ୍ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଏକଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ **سَبَّحَ** ର ଡାକ ଡିନିଅର ଦେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସ୍ଵର ପହଞ୍ଚିଗଲା ଯିଏ ମଦିନାର ପୃଥିବିଆ ଭୂମିରେ ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ସହସା ଦଉଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନଙ୍କର ଲୁଚନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଲେ । ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ସେହି ପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଜଳ ପାନ କାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୀର ଦ୍ଵାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ କଲି ଓ ମୁଁ ଭଲ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରଟିଏ ଥିଲି ଏବଂ ଏହି ପଦ କହିଯାଉଥିଲି ଯେ, ମୁଁ ଅକ୍ଵାର ପୁତ୍ର ଅଟେ, ଆଜି ହେଉଛି ସେହି ଦିନ ଯହିଁରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯିବ ଯେ, କ୍ଷୀର ପାନ କରାଉଥିବା ମହିଳାମାନେ କାହାକୁ କ୍ଷୀର ପାନ କରାଇଛନ୍ତି ? ମୁଁ ଗର୍ଜନ ଓ ହୁଂକାର କରି ଏହି ପଦ ପାଠ କରୁଥିଲି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ଦୁଧିଆଳୀ ଉରୁଣୀ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ 30 ଖଣ୍ଡ ବଦର ମଧ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିଲି । ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲି କି ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦେଲି ନାହିଁ । ସେମାନେ ତୁଷାର୍ତ୍ତ (ଶୋଷିଲା) ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ: ହେ ଅକ୍ଵାଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କାରୁ କରି ନେଇଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନମନୀୟତା ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର । ହ. ଅକ୍ଵା ର.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ପୁନଶ୍ଚ ଫେରି ଆସିଲୁ ଓ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ମୋତେ ନିଜ ପଛରେ ନିଜର ଓଟ ଉପରେ ବସାଇ ନେଲେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କଲୁ ।

(ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିବାତୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାବ୍- ଗଜ୍ଞାତୁ ଜାତୁଲ୍ କର୍ଦ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-4194)

କଲୀମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ଫାଲମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ।" (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Shamim Ahmad Sultan & Family, Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)

ତ୍ରୟୋଦଶ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଲତା ର.ଅ । ହ. ହାତିବ୍ ର.ଅଙ୍କର ବିୟୋଗ ତିରିଶି ହିଜ୍ରୀରେ ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମଦିନାରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅ ତାଙ୍କର ନମାଜ ଯନାଜାଃ ପଢ଼ାଇଥିଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଲିଇବ୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-84, ଖମିନ୍ ହୁଲଫାଲ ବନି ଅସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍-1990 ମସିହା)

ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିରିକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ମକୋକସ୍ ସମ୍ରାଟ୍ ନିକଟକୁ ମିଶର ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଓ ଏହି ସହି ତଥା ତୁକ୍ତି ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ କଲେ ଯାହାକି ହ. ଅମ୍ର ବିନ୍ ଆସ୍ ର.ଅଙ୍କ ମିସର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଳବତ୍ତର ରହିଥିଲା ।

(ଅଲ୍ ଇସ୍ତିଆବୁ ଫି ମାଆରିଫତୁଲ୍ ଅସହାବ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-314, ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉଦୈ ବଲତା), ଅଲ୍ ଲଖ୍ମିଭ, ଦାରୁଲ୍ ଜମିଲ୍, ବୈରୁତ୍-1992 ମସିହା)

ହ. ହାତିବ୍ ର.ଅ ସ୍ଵୟଂ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଗଠିତ ଶରୀରର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସ୍ଵସ୍ଥ ଦାଢି ଥିଲା । ବେକ ଆନତ ଥିଲା, ଗେଡ଼ା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକ ମୋଟାମୋଟା ଥିଲା । ଯାକୁବ୍ ବିନ୍ ଅତ୍ଵା ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଲତା ର.ଅ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଦିନ ୪ ହଜାର ଦିନାର ଓ ଦିରହମ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଆପଣ ଶସ୍ୟ ବେପାରୀ ଥିଲେ ଓ ନିଜ ପଛରେ ମଦିନାରେ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ।

(ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଲିଇବ୍ନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-85, ଖମିନ୍ ହୁଲଫାଲ ବନି ଅସଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, 1990 ମସିହା)

ହ. ଜାବିର୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ହାତିବ୍ଙ୍କ ଏକ ଦାସ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ନେଇ ହାଜର ହେଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ହାତିବ୍ ଅବଶ୍ୟ ନର୍କଗାମୀ ହେବେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ ତୁ ମିଛ କହିଛୁ । ସେ କଦାପି ନର୍କଗାମୀ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ବଦର୍ ମୁକ୍ ଏବଂ ସୁଲହୁ ହୁଦୈବିୟାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । **(ସୁନ୍ଦ ଡିର୍ମିଜି, ଅବ୍ଵାବୁଲ୍ ମନାକିବି, ବାବୁ ଫିମନ୍ ସବ୍ଵ ଅସହାବିନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ହଦିସ୍ ନଂ-3864)**

ହ. ସଇଦ୍ ବିନ୍ ମୁସୈବ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଲତାଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ସେ ବଜାରରେ କିଶମିଶ୍ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ବଲତା ! ତୁମେ ନିଜ କିଶମିଶର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କର ନତୁବା ଆମ ବଜାରରୁ ଉଠି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲି ଯାଅ । ଅତିରିକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ଇମାମ୍ ଶାଫିଈ ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, କାସିମ୍ ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉମିର ର.ଅ ଇଦ୍ଗାହ୍ ବଜାରରେ ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ବଲତାଙ୍କ ନିକଟ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ତାଙ୍କ (ବଲତାଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇ ଟୋକେଇ କିଶମିଶ୍ ବୋଝେଇ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ତାଙ୍କୁ ବଜାର ଦର ସଂପର୍କରେ ପଚାରିଲେ । ବଲତା ର.ଅ କହିଲେ, ଦୁଇ ମୁଦ୍ ଏକ ଦିରହମ୍ରେ ଦେଉଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ବିକ୍ରି କରୁଛି) । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ବଲତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋତେ ତାଏଫରୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ସଂକ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ବଜାର ଦର ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ ର.ଅ (ଅର୍ଥାତ୍ ବଲତା) ନିଜର ବଜାର ଦରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ନତୁବା ଘରେ ବସି ଯେପରି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେପରି ବିକ୍ରି କରନ୍ତୁ କିଛି ଆପଣ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଓ ଭାବି ଚିନ୍ତି ପୁନଶ୍ଚ ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ବଲତାଙ୍କ ଘରେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ବଲତା ! ମୁଁ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହିଥିଲି ତାହା ମୋ ପକ୍ଷରୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହଁ ଓ ନା ହିଁ ମୋ ପକ୍ଷରୁ ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟଟି ତୁଡ଼ାନ୍ତ ଥିଲା । ମୁଁ ଏହି କଥା କେବଳ ସହରର ନାଗରିକମାନଙ୍କ ହିତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କହିଥିଲି । ଆପଣ

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ
"ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗେ ସେତେବେଳେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ନାମ ନେଉ । ଅର୍ଥାତ୍ ବିସ୍ମିଲ୍ଲାଃହି ପାଠ କରୁ ଆଉ ଯଦି ବିସ୍ମିଲ୍ଲାଃ କହିବାକୁ ଭୁଲିଯାଏ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବିସ୍ମିଲ୍ଲାଃହି ଅଖଲହୁ ପଢ଼ିନେଉ ।" (ଡିର୍ମିଜି କିତାବୁଲ୍ ଅତଥମା)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarwar Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ର.ଅ ଯେଉଁଠି ଚାହିଁବେ ସେଠାରେ ନିଜ ସମାଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି କରନ୍ତୁ ଓ ଯେତେ ଚାହିଁବେ ସେତେ ବିକି ପାରିବେ । (ଅସ୍ ସୁନମୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଲିଲ୍ ବହିକି, ଭାଗ-6, ହଦିସ୍ ନଂ-11146, ଜିମଆ ଅବ୍ଝାବୁସ୍ ସଲମ୍, ବାବୁତ୍ ତସଲ୍, ପୃ-48, ଦାରୁଲ୍ କୁତ୍ରୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍-2003 ମସିହା)

ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, "ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ କାଳରେ ମଦିନା ମୁନଝରାହ୍ରେ ବଜାର ଦର ଉପରେ ଇସଲାମୀୟ ଶାସନର ଅଧିକାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ହଦିସ୍ମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ଏକଦା ମଦିନାର ବଜାରରେ ବୁଲୁଥିଲେ କି ଆପଣ ର.ଅ ଦେଖିଲେ, ହାତିବ୍ ବିନ୍ ବଲ୍ତା ଅଲ୍ ମୁସଲ୍ଲି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବଜାରରେ ଦୁଇ ବସ୍ତା ଅଙ୍ଗୁର ଧରି ବସିଥିଲେ । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ତାଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୁରର ମୂଲ୍ୟ ପଚାରିଲେ ତେବେ ସେ ଏକ ଦିରହମ୍ ଦୁଇ ମୁଦ୍ (ଆରବୀୟ ବସ୍ତୁ ମାପକ) ବୋଲି କହିଲେ । ଏହି ମୂଲ୍ୟ ବଜାର ଦର ଠାରୁ ବହୁତ୍ ଶସ୍ତା ଥିଲା । ଅତଃ ଆପଣ ର.ଅ (ହ. ଉମର୍ ର.ଅ) ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ବଲ୍ତା ର.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହେ ହାତିବ୍! ଆପଣ ନିଜ ଘରେ ଯାଇ ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ବଜାରରେ ଏଭଳି ଶସ୍ତାରେ ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏପରି କଲେ ବଜାର ଦର ବିଗିଡ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ଓ ଲୋକମାନେ ବଜାରର ଦୋକାନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କୁଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।" "ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଫୁକହା (ଧାର୍ମିକ ବୁଦ୍ଧିଜୀବି ବା ବିଦ୍ଵାନ୍) ଏହା ଉପରେ ଅନେକ ବିତର୍କ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଫୁକହା ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ଅବିକଳ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ଓହ୍ଲି ଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାମୁହିକ ରୂପେ ଫୁକହାମାନେ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ରାଏକୁ ଏକ ବାସ୍ତବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣାତ୍ମକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଇସଲାମୀୟ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି ଯେ, ସେ ଦର ଦାମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ଜାତିର ଚରିତ୍ର ଏବଂ ବିଶ୍ଵସ୍ତତାରେ ତାରତମ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଏଠାରେ ସେହି ସାମଗ୍ରୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯାହାକି ମଣ୍ଡିକୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ସମାଗ୍ରୀ ବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ମଣ୍ଡିକୁ ଅଣାଯାଏ ନାହିଁ ତାହା ଏକକ ରୂପେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରୂପେ ପରିଚିତ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ସବୁ ବସ୍ତୁ, ସାମଗ୍ରୀ ବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ମଣ୍ଡିକୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥାଏ ତତ୍ସଂପର୍କରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଏହି ସ୍ଵଷ୍ଟ ଆଦେଶ ରହିଛି ଯେ, ଏକ ମୂଲ୍ୟ ବା ଦର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୋକାନୀ ଯେପରି ଦରରେ ଉଣା ଅଧିକେ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ କେତେକ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଆହାଦିସ୍ ମଧ୍ୟ ଫୁକହାମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯହିଁରୁ ଏହାର ସମର୍ଥନ ଓ ପୁଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।"

(ଖୁତବାତେ ମେହମୁଦ୍, ଭାଗ-19, ପୃ-307-308, ଖୁତବା-10 କୁନ୍ 1938 ମସିହା)

ଏଠାରେ ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ପରସ୍ପରକୁ ହାନୀ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଲୋକମାନେ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ମୂଲ୍ୟ ବା ଦର ହେବା ଉଚିତ୍ । ବନ୍ଦୁ ମୁସଲକ୍ ପାଞ୍ଚ ହିଜ୍ରୀରୁ ଫେରିବା ପରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନକିଲ୍ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ତେବେ ସେଠାରେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଘାସ ଦେଖିଲେ ତଥା ଅନେକ କୂପ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ଅତଃ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି କୂପଗୁଡ଼ିକର ସଂପର୍କରେ ପଚାରିଲେ । ତେବେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ! ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ କୂପଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଶଂସା କରିଥାଉ ସେତେବେଳେ ସେହି କୂପଗୁଡ଼ିକରେ ଜଳ ସ୍ଵଚ୍ଛ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କୂପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥିର ଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଲ୍ତା ର.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ କୂପ୍ ଖନନ କରନ୍ତୁ ।

ଆପଣ ସ.ଅ ନକିଲ୍ ଚାରଣ ବା ଗୋଚର ଭୂମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ହ. ବିଲାଲ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ମୁଜ୍ଜି ର.ଅଙ୍କୁ ଏହାର ନିରୀକ୍ଷକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ହ. ବିଲାଲ୍ ର.ଅ କହିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ଏହି ଭୂମି ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜମିକୁ ଚାରଣ ବା ଗୋଚର ଭୂମି କରିବି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ: ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛିଡ଼ା କର । ରାତ୍ରର ଅନ୍ଧକାରରେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର ଶୁଭିଥାଏ ଏବଂ ବ୍ୟାପୀ ଥାଏ । ତେଣୁ ଦିନବେଳା ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ଆସିଯାଏ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛିଡ଼ା କର । ପୁନଶ୍ଚ ତା'କୁ ମୁକନ୍ନଲ୍ ନାମକ ପର୍ବତ ଉପରେ ଛିଡ଼ା କରାଇ ତା'ର ସ୍ଵର ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରୁଥିବ ସେତିକି ଅଂଶକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓଚମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚାରଣ ବା ଗୋଚର ଭୂମି କରିଦିଅ ଏହି ଗୋଚର ଭୂମି ମାଧ୍ୟମରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଜିହାଦ୍ (ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ) କରିପାରିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଜିହାଦ୍ ନିମନ୍ତେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଶ୍ଵ ଓ ଓଚ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ଗୋଚର ଭୂମିରେ ଚରି ପାରିବେ । ହ. ବିଲାଲ୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ସ.ଅ ! ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଚରୁଥିବା ଜୀବମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କ'ଣ ମତାମତ ରହିଛି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ: ସେମାନେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ଜିହାଦୀ ଜୀବ ବା ପଶୁ ହିଁ ଯେଉଁମାନେକି ଜିହାଦ୍ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଅନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ଗୋଚର ଭୂମିରେ ଚରି ପାରିବେ । ଅନ୍ୟ ଜୀବମାନେ ନିଜ ନିଜର ଗୋଚର ଭୂମିକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ହ. ବିଲାଲ୍ ର.ଅ କହିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ପୁରୁଷ ଓ ଦୁର୍ବଳ ମହିଳା ସଂପର୍କରେ ଆପଣଙ୍କର କ'ଣ ସବୁ ମତାମତ ରହିଛି ? ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ସଂଖ୍ୟକ ଛେଳୀ ମେଣ୍ଟାଦି ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟତା ରଖେ ନାହିଁ ତେବେ ସେ ଛଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ: ସେହି ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଗୋଚର ଭୂମିରେ ଚରିବାକୁ ଦିଅ । (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଓ ରଶ୍ଵାଦି, ଭାଗ-4, ପୃ-352-353, ଗଜ୍ଝା ବନି ମୁସଲିକ୍, ପ୍ରକାନ ସ୍ଥାନ-ଦାରୁଲ୍ କୁତ୍ରୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍ ଲେବ୍ନାନ-1993 ମସିହା)

ହୁକ୍ତର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ସାରିଛି ଯେ, ଜଣେ ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯେକି ଜୁବୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ହରରାହ୍ ନଇ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କଲେ । ଏହି ନଇରୁ ଲୋକମାନେ ନିଜର ଖଜୁରୀ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଜଳସେଚନ କରୁଥିଲେ । ଅନସାରୀ ଜଣକ ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲା କି ହେ ଜୁବୈର୍ ! ପାଣି ପ୍ରବାହିତ ହେବାକୁ ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅ ମାନିଲେ ନାହିଁ ଦୁହେଁ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ କଳହର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ: ହେ ଜୁବୈର୍! ତୁମେ ନିଜର ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ସେଚିତ କରିନିଅ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ନିଜର ପଡ଼ୋଶୀର କ୍ଷେତକୁ ଜଳ ଯିବାକୁ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଣି ଛାଡ଼ିଦିଅ । ଅନସାରୀ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଶୁଣି କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ଏବଂ କହିଲା: ଆପଣ ସ.ଅ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟଟି ଏଇଥି ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ପିଉସୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାଇ । ତେଣୁ ଏକଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ବିବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ: ଜୁବୈର୍ ! ତୁମେ ନିଜର ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦିଅ । ପୁନଶ୍ଚ ଜଳକୁ ତୁମେ ଅଟକାଇ ରଖ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତାହା କ୍ଷେତର ଶୀର୍ଷ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଯିବ । ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ଉଚ୍ଚ ଆୟତ୍ତି ସେହି ସମୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶପଥ ! ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେହି ଆଦେଶାବଳୀକୁ ପାଳନ କରି ନେଇ ନାହାନ୍ତି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଉକ୍ତି
"ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଜାତିର ସଂସ୍କାର ଯୁବ ପିଢ଼ୀଙ୍କ ସଂସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ କଦାପି ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।"
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarwar khan & Family,
Jammat Ahmadiya Kerang, (Darul salam)
Darul Fazal (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।"
(ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫଜାଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫଜଲୁଲ୍ ଇଫ୍‌କତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Rahmat Bibi, W/o- Late Shujat Ali & Family,
Jammat Ahmadiya Kerang,
Darul Fazal (Odisha)

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : SAYED ATAUL WAHAB Mob : (+91) 8437782443 website : www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO RN 2016/68750	MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile. : +91 99153 79255 e-mail : managerbadrqn@gmail.com
	The Weekly BADAR Qadian Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.) INDIA Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 8 Thursday 14-SEPTEMBER 2023 Issue No.-37	

ବିବାଦର ରୂପ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ବୁଝାରିର ଅଟେ ।

(ସହାୟକ ବୁଝାରି, କିତାବୁଲ୍ ମୁସାକାତୁ ଖସ୍ ସୈରା, ବାବୁ ସକରଲ୍ ଅନହାର୍, ହଦିସ୍ ନଂ-2359-2360)

ଉକ୍ତ ହଦିସରେ ଯେଉଁ ଅନସାରମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପୁସ୍ତକରେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ତତ୍ପରେ କବିରରେ ମଜ୍ଲି ଖନ୍ ନୁହାସିନ୍ କଥାମାନୁଷ୍ଠାନୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ସେହି ଅନସାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ହ. ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଲତାଅ ।

(ଅଲଜାମିଉଲ୍ ଇହକାମୁଲ୍ କୁରଆନ୍, ଅଲ୍ କର୍ତ୍ତବି, ଭାଗ-6, ପୃ-441, ମୁଖସ୍ପଷ୍ଟରୁ ରିସାଲାତୁ, ବୈରୁତ୍-2006 ମସିହା)

ଖୁତବା ଅନ୍ତେ ହୁକୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତେବେ ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କେତେକ ସାହାବାମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ଇନ୍ଶାଆଲାଃ ଆସତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

☆☆☆

ପୃ-2 ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....

ଖଲିଫାମାନେ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ବୋଲି ମନେକରୁଛନ୍ତି ? ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ମିର୍ଜା କାଦିଆନୀର ଦାବିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ ଅହମଦ କାଦିଆନୀ ନିଜର ପୁସ୍ତକ ତତ୍ତ୍ୱକିରାହ୍ନ ପୃ-519ରେ ଏହି ଧର୍ମାଞ୍ଜା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, "ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋ ଉପରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଦାବି ପହଞ୍ଚିଛି ଓ ସେ ଯଦି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ ନକରେ ତେବେ ସେ ମୁସଲମାନ ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।" ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥଳେ ମିର୍ଜା କାଦିଆନୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଆଉ କି ସେହି ଶିଖାବାଣୀ ଓ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଅବତାର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱକ ରକ୍ଷାକାରୀ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଅଛି । ଏବି ଅବତାର ଅର୍ଥାତ (ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ ଅହମଦ କାଦିଆନୀ) ଯାହାକିଛି କହୁଛି ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ନର୍ଜମାନୀ ଅଟେ । (ରିସାଲା ଦାଓତେ କୌମ୍, ରୁହାନୀ ଖଜାବନ୍-11, ପୃ-62 ବି.ଦ୍ର) ।" ମହୋଦୟ ମିର୍ଜା ସାହେବ ନିକକୁ କିପରି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚିତ କରୁଛନ୍ତି ? ଆମର ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ କି କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ ଯେ, ସରକାର ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ କ'ଣ ଅନୁକମ୍ପା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ କାଦିଆନୀମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା କାଦିଆନୀମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଯଦି ଉକ୍ତ ଉପଦ୍ରବକୁ ଯଥା ସମସ୍ତରେ ପ୍ରତିହତ ନକରାଗଲା ତେବେ ସେହି ଦିନ ଆଉ ବେଶୀ ଦୂର ନୁହେଁ ଯେ, କାଦିଆନୀମାନେ ସରକାରଙ୍କ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇ ଏହବଂ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଭାଜନ ହୋଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମସଜିଦ୍ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବା କବଜା କରିବାକୁ ଲାଗିଯିବେ । ତେଣୁ ଧାର୍ମିକ ସଂଗଠନମାନଙ୍କର ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ଯେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଇ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା କୁହନ୍ତୁ ଯେ, ସରକାର ତତ୍ସଂପର୍କରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅଖ୍ଲାକ ଭାରତୀୟ ଇସଲାମୀୟ ସଂଗଠନ ଯଥା ସମୟରେ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ନକରେ ତେବେ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହାର ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଫଳତଃ ଆମର ନୂତନ ପିଢ଼ୀ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

☆☆☆

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

”مجھ کو کافر کہہ کے اپنے کفر پر کرتے ہیں مہر یہ تو ہے سب شکل ان کی ہم تو ہیں آئینہ دار“

(ମନଜୁମ୍ କଲମ୍ ହ. ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ଅହମଦ କାଦିଆନୀ ପ୍ରତିଶୃତ ମସିହା ଓ ମେହଦୀ)

ହାଇଦ୍ରାବାଦର ମୁନସିଫ୍ ଖବର କାଗଜରେ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆପତ୍ତିର ମୁସଲିମ୍ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତର.....

ବିଗତ ଦିନ ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ୍ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରାଗଲା ଯେ, ଅହମଦିୟାମାନେ ମୁସଲମାନ ନୁହନ୍ତି ଓ ମୁସଲିମ୍ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାକୁ ଅଣମୁସଲମାନ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରାଗଲା । ଏହାର ଜବାବରେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତି ସ୍ମୃତି ଇରାନୀ କୁଲାଇ ମାସ 26 ତିରଖ 2023 ମସିହା ବୁଧବାର ଦିନ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ବୋର୍ଡ୍ରେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଭୁଲ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରି କହିଲେ ଯେ, କୌଣସି ରାଜ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ୍, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସଂପୃକ୍ତ ଜାତି ଭାଇଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରୁ ବାହାର କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତି ସ୍ମୃତି ଇରାନୀ କହିଲେ, ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ୍, ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ତିଆରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମ ଆଇନ ଅଧୀନ ଆସନ୍ତି । ସଂସଦରେ ଯେଉଁ ଅଧିନିୟମ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ବା ପାରିତ ହୋଇଛି କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ୍ ଦେଶର ସଂସଦର ଗାରିମାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତି ସ୍ମୃତି ଇରାନୀ ଅତିରିକ୍ତ କହିଲେ କି ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ୍କୁ ଏଭଳି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ଧର୍ମାଞ୍ଜା ଜାରି କରାଇ ଦେଶର ସମ୍ବିଧାନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ । ଆମେ ଏହି ସମସ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବଙ୍କୁ ଜବାବ ରଖିବା ପାଇଁ କହିଛୁ ।

ସ୍ମୃତି ଇରାନୀଙ୍କ ଏହି ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ମୁସଲମାନ ବିଦ୍ୱାନ, ମୁସଲମାନ ସଂଗଠନ ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ନିଜର ଦୁଃଖ, କ୍ଷୋଭ ତଥା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ମୃତି ଇରାନୀଙ୍କ ଏହି ବୟାନକୁ ଭୁଲ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରି ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ୍ରେ ବିବୃତ୍ତିକୁ ସଠିକ୍ ଓ ବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ତତ୍ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାକୁ ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଏବଂ ଅଣମୁସଲମାନ ହେବାର ମନଗଢା ତଥା କପୋଳକଚ୍ଛିତ, ଭିତ୍ତିହୀନ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ମିଥ୍ୟା ଓ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିଆ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବୈଧ ଦୋଷାରୋପଣ କରିଛନ୍ତି । ଇନ୍ଶାଆଲାଃ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନଗଢା, ଭିତ୍ତିହୀନ, ପ୍ରମାଣହୀନ ଓ ମିଥ୍ୟା କଥାଗୁଡ଼ିକର ବିସ୍ମୃତ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ.....)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-

"ଇଜ୍ଜତ୍ନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ତ୍ତିତା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family,
Jamat Ahmadiya Kerang,
Darul Fazal (Odisha)